

مجلة حقوقی، نشریه دفتر خدمات حقوقی بین‌المللی
جمهوری اسلامی ایران
شماره بیست و ششم و بیست و هفتم، ۱۳۸۱ - ۱۳۸۰، صص
۵۰۰ - ۳۸۳

* اشاره*

در اواسط دهه ۱۹۸۰ میلادی، بانک بین‌المللی ترمیم و توسعه (بانک جهانی در اصطلاح عام کنونی) به منظور از جام وظایف خود که توسعه اقتصادی کشورها - به ویژه کشورهای در حال توسعه - از طریق تأمین منابع مالی و مدیریت پروژه‌های زیربنایی است، اقدام به تأسیس «آژانس تضمین سرمایه‌گذاری چندجانبه» نمود. هدف اصلی، ایجاد فضای مناسب جهت ترغیب و تشویق سرمایه‌گذاری مستقیم در کشورهای در حال توسعه بود که به دلایل گوناگون و به ویژه موضع تند و رادیکال این کشورها در دهه شصت و هفتاد میلادی روند نزولی به خود

*. متن انگلیسی کنوانسیون «تأسیس آژانس تضمین سرمایه‌گذاری‌های چندجانبه» از پایگاه اینترنتی به نشانی ذیل پیدا شده و توسط آقای دکتر محمد مجعفر قنبری جهرمی به فارسی برگردانده شده است.

<http://www.miga.org/screens/about/about.htm>

گرفته بود. به هر حال، این کنوانسیون با تأسیس آژانس تلاش کرده است که خطرات غیرتجاری (به عبارتی سیاسی) سرمایه‌گذاری خارجی در کشورهای درحال توسعه را تحت بیمه‌ای بلند مدت قرار دهد و از این طریق تضمین‌های مناسبی به سرمایه‌گذاران بدهد. خطرات مورد پوشش عبارتند از محدودیت انتقال ارزی و بازگشت سرمایه، مصادره اموال، نقض قرارداد توسط دولت میزبان و جنگ و اغتشاش داخلی. فقط سرمایه‌گذاری‌ها و سرمایه‌گذاران کشورهای عضو هستند که از حیث شمول موضوعی و شخصی میتوانند از تضمین‌ها و حمایت‌های آژانس بهره ببرند. آژانس روابط و همکاری‌های گسترده‌ای را با سازمانهای بیمه و بیمه اتکایی کشورهای عضو دارد.

درحال حاضر جم عا ۱۵۶ کشور در عضویت آژانس هستند. از این تعداد ۲۲ کشور از کشورهای صنعتی و ۱۳۴ کشور از گروه کشورهای درحال توسعه‌اند. ۱۳ کشور از جمله جمهوری اسلامی ایران درخواست الحاق به کنوانسیون را کرده‌اند. بهنظر میرسد تسريع در پیوستن به آژانس میتواند یکی از

اقدامات بسیار مثبت جهت ایجاد ثبات و
فضای مناسب به منظور تشویق و ترغیب
سرمایه‌گذاری خارجی و در نهایت خروج از
بنبست‌های اقتصادی کنونی کشور به ویژه معطل
اشغال باشد.

کنوانسیون تأسیس آژانس تضمین سرمایه‌گذاری‌های چندجانبه

مقدمه

کشورهای متعاهد

با درنظر داشتن ضرورت تحکیم همکاری بین‌المللی به‌منظور توسعه اقتصادی و ترویج سرمایه‌گذاری خارجی به‌طور اعم و به‌ویژه سرمایه‌گذاری خارجی خصوصی در راستای مساعدت به توسعه مزبور؛

با به‌رسمیت شناختن این‌که با تقلیل نگرانی‌های مربوط به خطرات غیرتجاری، جریان یافتن سرمایه‌گذاری خارجی به کشورهای درحال توسعه تسهیل و به‌علاوه ترغیب بیشتر را موجب خواهد شد؛

با ابراز تمایل به گسترش جریان سرمایه و تکنولوژی به کشورهای درحال

۳۸۶ مجله حقوقی / شماره بیست و ششم و
بیست و هفتم

توسعه برای مقاصد تولیدی تحت شرایط منطبق با مقتضیات، سیاستها و اهداف مربوط به توسعه آنها و برمبنای استانداردهای منصفانه و بادوام برای رفتار با سرمایه‌گذاری خارجی؛

با اعتقاد به اینکه آژانس تضمین سرمایه‌گذاری‌های چندجانبه می‌تواند نقش مهمی در تشویق سرمایه‌گذاری خارجی داشته باشد که تکمیل کننده برنامه‌های تضمین سرمایه‌گذاری‌های ملی و منطقه‌ای و بیمه خصوصی خطرات غیرتجاري است؛ و

باتوجه به اینکه چنین آژانسی تا حد ممکن باید تعهدات خود را بدون توصل به سرمایه قابل استفاده خود به انجام رساند و اینکه چنین هدفی با بهبود بخشیدن مستمر به شرایط سرمایه‌گذاری حاصل خواهد شد، به شرح ذیل توافق نمودند:

فصل اول

تأسیس، وضعیت حقوقی، اهداف و تعاریف

مادة ۱. تأسیس و وضعیت حقوقی آژانس

الف) به موجب این سند آژانس تضمین سرمایه‌گذاری‌های چندجانبه (که از این پس آژانس نامیده خواهد شد) تأسیس می‌گردد.

ب) آژانس دارای شخصیت حقوقی کامل بوده، و به ویژه درخصوص امور زیر اهلیت خواهد داشت:

۱. [انعقاد] قرارداد؛
۲. تحصیل و انتقال قرارداد اموال منقول و غیرمنقول؛ و
۳. اقامه دعا وی حقوقی.

مادة ۲. هدف و موضوع

هدف آژانس، تشویق جریان سرمایه‌گذاری برای مقاصد تولیدی در میان کشورهای عضو به ویژه به کشورهای در حال توسعه، از طریق تکمیل فعالیت‌های بانک بین‌المللی ترمیم و توسعه (که از این پس بانک نامیده خواهد شد)، شرکت مالی

بین‌المللی و دیگر نهادهای مالی توسعه
بین‌المللی خواهد بود.

برای تأمین این هدف، آژانس:

الف) در مقابل خطرات غیرتجاری
درمورد سرمایه‌گذاری‌ها در یک کشور عضو
که از طرف دیگر کشورهای عضو به آنجا
جريان یافته، تضمیناتی، از جمله بیمه
مشترک و بیمه اتکایی صادر خواهد نمود؛
ب) اقدامات تکمیلی مناسب جهت ترغیب
جريان سرمایه‌گذاری به کشورهای عضو
درحال توسعه و میان آنها را صورت خواهد
داد؛ و

ج) اختیارات جنبی دیگری که برای
پیشبرد هدف‌ش ضروري یا مطلوب می‌باشد، را
اعمال خواهد نمود.

در تمامی تصمیمات خود، آژانس
مقررات این ماده را به عنوان راهنمای
مدنظر خواهد داشت.

ماده ۳. تعاریف

در این معاہده

الف) «عضو» یعنی کشوری که طبق ماده ۶۱، این معاهده برایش لازم الاجرا شده است.

ب) «کشور میزبان» یا «دولت میزبان» یعنی عضو، یا دولت آن عضو، یا هر مقام عمومی یک کشور عضو که در سرزمینش، آنگونه که به موجب ماده ۶۶ تعریف گردیده، سرمایه‌گذاری که توسط آژانس تضمین شده یا مورد بیمه اتکایی قرار گرفته، یا برای تضمین یا بیمه اتکایی تحت بررسی است، واقع گردیده است.

ج) «کشور عضو درحال توسعه» یعنی عضوی که بدین نام در جدول الف ضمیمه قرار گرفته است. این جدول در هر زمان توسط شورای نمایندگان موضوع ماده ۳۰ (که از این پس شورا نامیده خواهد شد) قابل اصلاح می‌باشد.

د) «اکثریت خاص» به معنی رأی مثبت بیش از دو سوم کل آرا که نماینده بیش از پنجاه و پنج درصد سهام پذیره‌نویسی شده سرمایه‌های آژانس باشد.

ه) «پول قابل استفاده آزادانه»^{*} یعنی (۱) هر ارزی که توسط صندوق بین‌المللی پول بدهی عنوان مشخص شده باشد و (۲) هر ارز دیگری که آزادانه در دسترس بوده و به صورت مؤثر قابل استفاده باشد و هیأت مدیره (که از این پس هیأت نامیده خواهد شد) به موجب ماده ۳۰، پس از مشاوره با صندوق بین‌المللی پول و تأیید کشور صاحب ارز برای تأمین اهداف این معاهده تعیین می‌نماید.

فصل دوم

عضویت و سرمایه

ماده ۴. عضویت

الف) عضویت در آژانس برای تمامی اعضاي بانک و کشور سویس مفتوح خواهد بود.

ب) اعضاي اصلی، کشورهایی خواهند بود که نام آنها در جدول الف ذكر

* در قانون اجازه پذیرش اساسنامه اصلاح شده صندوق بین‌المللی پول سال ۱۹۵۶ عبارت «پول آزادانه، قابل استفاده» به عنوان ترجمه "Freely Usable Currency" به کار رفته است.

گردیده و پیش از ۳۰ اکتبر ۱۹۸۷ عضو این
معاهده شده باشد.

مادة ۵. سرمایه

الف) سرمایه سهامی مجاز آژانس یک میلیارد «حق برداشت ویژه»* خواهد بود. این سرمایه به ۱۰۰,۰۰۰ سهم تقسیم خواهد شد که هریک دارای ارزش اسامی معادل ۱۰,۰۰۰ «حق برداشت ویژه» (SDR)، خواهد داشت و برای پذیره‌نويسي در دسترس اعضا خواهند بود. کلیه تعهدات پرداخت اعضا درخصوص سرمایه سهامی برمبنای ارزش متوسط «حق برداشت ویژه» در مقایسه با ارزش دلار امریکا برای دوره زمانی اول ژانویه ۱۹۸۱ الی ۳۰ ژوئن ۱۹۸۵ بهموقوع اجرا گذاarde خواهد شد. ارزش متوسط مذبور ۱,۰۸۲ دلار امریکا برای هر «حق برداشت ویژه» است.

ب) هنگام ورود عضوی جدید، سرمایه سهامی تا حدی افزایش خواهد یافت که سهام مجاز برای پذیره‌نويسي توسط آن کشور طبق مادة ۶ کافی نباشد.

*. Special Drawing Rights.

ج) شورا، میتواند در هر زمان با تصویب «اکثریت خاص» سرمایه سهامی آژانس را افزایش دهد.

مادة ٦. پذیره‌نویسی سهام

هریک از اعضای اصلی آژانس تعداد سهمی از سرمایه سهام را پذیره‌نویسی خواهد نمود که در مقابل اسم آن در جدول الف قید شده است. هریک از اعضای دیگر تعداد سهمی از سرمایه را پذیره‌نویسی خواهد نمود که توسط شورا معین گردیده و نحوه و شرایط آن را پیش‌بینی خواهد نمود، لیکن تحت هیچ شرایطی قیمت کمتر از ارزش اسمی نخواهد بود. هیچ عضوی نباید کمتر از پنجاه سهم خریداری کند. شورا میتواند قواعدی را تعیین نماید که به‌موجب آن اعضا میتوانند سهام اضافی سرمایه سهامی مجاز را پذیره‌نویسی نمایند.

مادة ٧. تقسیم و مطالبة سرمایة پذیره‌نویسی شده

[پرداخت قیمت سهام] پذیره‌نویسی
اولیة هر عضو باید به ترتیب زیر انجام
گردد:

۱. درصد از قیمت هر سهم به صورت
نقد و به نحویکه در بند الف از
ماده ۸ مقرر گردیده در طول نود
روز پس از لازم الاجرا شدن
کنوانسیون برای عضو مربوطه و ده
درصد دیگر به وسیله سفته‌های
غیرقابل انتقال فاقد بهره یا
دیگر تعهدات مشابه که مطابق
تصمیم هیأت برای اجرای تعهدات
آژانس نقد می‌شوند.

۲. مابقی قیمت به موجب مطالبة آژانس
هنگامیکه برای اجرای تعهدات
ضروري باشد، پرداخت خواهد گردید.

ماده ۸. پرداخت سهام پذیره‌نویسی شده
الف) پرداخت سهام پذیره‌نویسی در
شكل «ارز قابل استفاده به صورت آزاد»
خواهد بود مگر درمورد کشورهای عضو
درحال توسعه که میتوانند تا بیست و پنج
درصد قسمت نقدی سهم پذیره‌نویسی شده که

به موجب بند یک از ماده ۷ قابل پرداخت است را با پول رایج خود بپردازند.

ب) مطالبة هر قسمت از سهام پذیره‌نویسی شده‌ای که پرداخت نشده است برای همه دولتها به یک شکل خواهد بود.

ج) اگر مبلغ دریافتی که آژانس [درمورد قسمت پرداخت نشده سهام] مطالبه کرده است، برای ایفای تعهداتش که مطالبه مزبور را ضروري نموده، ناکافی باشد، آژانس می‌تواند به صورت مکرر قسمت پرداخت نشده سهام را تا زمانی که جمع مبالغ دریافتی برای ایفای تعهداتش کافی گردد، مطالبه نماید.

د) مسؤولیت سهام محدود خواهد بود به قسمت پرداخت نشده قیمت اسامی سهم.

مادة ۹. تعیین ارزش پولهای رایج

هرگاه بهمنظور این کنوانسیون، تعیین ارزش یک پول در مقابل دیگری ضروري باشد، چنین ارزشی پس از مشورت با صندوق بین‌المللی پول، توسط آژانس به صورت متعارف تعیین خواهد گردید.

مادة ۱۰. بازپرداختها

الف) آژانس، به محض تو اనایی، مبلغ پرداخت شده توسط اعضا طبق مطالبه سرمایه پذیره نویسی شده [مذکور در بند ۲ ماده ۷] را بازپرداخت خواهد نمود، در صورت و تاحدی که:

۱. آن مطالبه به صورتی بوده است که جهت پرداخت برای ادعایی ناشی از قرارداد تضمین یا بیمه اتکایی صورت گرفته باشد و پس از آن آژانس [مبلغ] پرداختی خود را به صورت کلی یا جزئی در شکل «ارز قابل استفاده به صورت آزاد» وصول کرده باشد؛ یا
۲. مطالبه به خاطر قصور یک عضو در پرداخت بوده و پس از آن، عضو مربوطه قصور خود را به طور کلی یا جزئی رفع نموده باشد؛ یا
۳. شورا، با «اکثریت خاص»، تصمیم بگیرد که وضعیت مالی آژانس اجازه میدهد که تمام یا قسمتی از مبالغ مزبور از درآمدهای آژانس بازپرداخت شود.

ب) هر بازپرداختی که به یک عضو و به موجب این ماده صورت پذیرد باید به «ارز قابل استفاده به صورت آزاد» و به نسبتی باشد که آن عضو درمورد مبلغ کل پرداختی به موجب مطالبه [مذکور در بند ۲ ماده ۷] قبلاً پرداخت کرده است.

ج) مبلغ معادل بازپرداخت به یک عضو به موجب این ماده در شمار تعهدات سرمایه‌ای قابل مطالبه از آن عضو به موجب بند دو ماده ۷ خواهد بود.

فصل سوم عملیات

مادة ۱۱. خطرات تحت پوشش

الف) منوط به مقررات بخش‌های ب و ج ذیل این ماده، آژانس می‌تواند سرمایه‌گذاری‌های واجد شرایط را در برابر ضرر ناشی از یک یا چند مورد از خطرات زیر تضمین نماید:

۱- انتقال ارز

هرگونه عمل قابل انتساب به دولت میزبان جهت ایجاد محدودیتها برای انتقال پول رایج آن دولت به «ارز قابل استفاده به صورت آزاد» یا پول دیگری که برای دارنده تضمین قابل قبول باشد، به خارج از کشور میزبان، اعم از قصور دولت میزبان در عمل نمودن در دوره زمانی معقول در برابر درخواست دارنده تضمین برای چنین انتقالی:

۲ - سلب مالکیت و اقدامات مشابه

هرگونه اقدام قانونگذاری، فعل، ترك فعل ارادی یا قابل انتساب به دولت میزبان که دارای این اثر باشد و دارنده تضمین را از مالکیت یا کنترل، یا بهره‌برداری اساسی از سرمایه‌گذاریش محروم نماید، به استثنای اقدامات غیرتبعیضآمیز عام الشمول که معمولاً دولتها به منظور تنظیم فعالیتهای اقتصادی در سرزمینهای خود انجام می‌دهند؛

۳- نقض قرارداد

هرگونه نفي يا نقض قرارداد از جانب دولت ميزبان در برابر دارنده تضمين، هنگاميكه (الف) دارنده تضمين به مرجعى قضائي يا داوری جهت ادعاي نفي يا نقض دسترسی ندارد، يا (ب) تصميم چنان مرجعى در دوره زمانی معقولي که طبق مقررات آژانس در قرارداد تضمين م عين خواهد گردید، صادر نگردیده، يا (ج) اينکه چنان تصميimi را نتوان اجرا نمود؛ و

۴- جنگ و نابساماني داخلی

هرگونه عمليات نظامي يا نابساماني داخلی در هر بخش از سرزمين کشور ميزبان که اين کنوansiون بهموجب ماده ۶۶ در آنجا قابل اعمال خواهد بود.

هيأت ميتواند مطابق درخواست مشترك سرمایه‌گذار و کشور ميزبان، با «اکثريت خاص»، پوشش موضوع اين ماده را به خطرات غيرتجاري خاصي بهغير از موارد مندرج در بند الف مذكور، گسترش دهد، اما اين

پوشش در هیچ موردي کاهاش یا تنزل ارزش
پول را شامل نخواهد شد.

ضررهاي ناشي از موارد ذيل تحت پوشش
نخواهند بود:

۱. هر فعل يا ترك فعل دولت ميزبان
که دارنده تضمين به آن رضايت
داده يا خود، مسؤول آن بوده
باشد؛ و

۲. هر فعل يا ترك فعل دولت ميزبان
يا هرگونه اتفاقی که پيش از
انعقاد قرارداد تضمين رخ داده
باشد.

مادة ۱۲. سرمایه‌گذاری‌های واجد شرایط

الف) سرمایه‌گذاری‌های واجد شرایط
شامل حقوق مرتبط با سهام خواهد بود، از
جمله وامهای میان مدت یا بلند مدت که
توسط دارندگان سهام به شرکت مربوطه
اعطا می‌گردد یا مورد ضمانت قرار می‌گیرد
و دیگر اشكال سرمایه‌گذاری مستقیم که
هیأت ممکن است تعیین نماید.

ب) هیأت میتواند، با «اکثریت
خاص»، واجد شرایط بودن را به هرگونه

سرمایه‌گذاری میان مدت یا بلند مدت دیگری تسلی دهد، مگر درمورد وامهایی که مشمول بند الف این ماده نبوده که در این موارد فقط درصورتی واجد شرایط خواهند بود که به سرمایه‌گذاری خاصی که تحت پوشش آژانس بوده یا قرار است تحت پوشش آن قرار گیرد، مربوط باشند.

ج) تضمینات محدود خواهند بود به سرمایه‌گذاری‌ها که اجرای آنها پس از ثبت درخواست برای تضمین توسط آژانس شروع می‌گردد.

چنین سرمایه‌گذاری‌ها ممکن است شامل موارد ذیل باشد:

۱. هرگونه انتقال پول خارجی که به منظور مدرنیزه کردن، گسترش، یا توسعه یک سرمایه‌گذاری موجود صورت می‌پذیرد؛ و

۲. استفاده از درآمدهای حاصل از سرمایه‌گذاری موجود که در غیر این صورت میتوانست به خارج از کشور میزبان منتقل گردد.

د) در تضمین سرمایه‌گذاری، آژانس باید موارد ذیل را احراز نماید:

۱. توجیه اقتصادی سرمایه‌گذاری و اثر آن بر توسعه کشور میزبان؛
۲. انطباق سرمایه‌گذاری با قوانین و مقررات کشور میزبان؛
۳. سازگاری سرمایه‌گذاری با اهداف و اولویتهاي توسعه اي اعلام شده کشور میزبان؛ و
۴. شرایط سرمایه‌گذاری در کشور میزبان، از جمله در دسترس بودن رفتاری عادلانه و منصفانه و حمایت حقوقی برای سرمایه‌گذاری.

مادة ۱۳. سرمایه‌گذاران واجد شرایط

الف) هر شخص حقیقی یا حقوقی میتواند از تضمینات آژانس بهره‌مند گردد منوط به این‌که:

۱. شخص حقیقی تبعه عضوی غیر از کشور میزبان باشد؛
۲. شخص حقوقی، در کشور عضو تأسیس شده و محل اصلی فعالیت آن در همان کشور عضو باشد یا اکثریت

سرمایه آن در مالکیت عضو یا اعضا یا اتباع این کشورها باشد، مشروط بر اینکه در همه موارد مذبور کشور عضو غیر از کشور میزبان باشد؛ و

۳. شخص حقوقی، خواه با مالکیت خصوصی یا غیر آن، برمبنای تجاري فعالیت نماید.

ب) در مواردی که سرمایه‌گذار دارای بیش از یک تابعیت است، بهمنظور اعمال مقرر بخش الف فوق، تابعیت دولتی عضو بر تابعیت دولت غیر عضو، و تابعیت کشور میزبان بر تابعیت هر کشور عضو دیگر غلبه خواهد داشت.

ج) با درخواست مشترک سرمایه‌گذار و کشور میزبان، هیأت میتواند، با تصویب «اکثریت خاص»، واجد شرایط بودن را به شخص حقیقی که تبعه کشور میزبان است، یا شخص حقوقی که در کشور میزبان تأسیس گردیده یا اکثریت سرمایه آن در مالکیت اتباع کشور میزبان است، نیز تسري دهد، مشروط بر اینکه اموال سرمایه‌گذاری شده

از خارج به کشور میزبان انتقال داده شده باشد.

ماده ۱۴. دول میزبان واجد شرایط
سرمایه‌گذاری‌ها فقط در صورتی طبق این فصل تضمین خواهند گردید که در سرزمین کشور عضو در حال توسعه صورت پذیرفته باشند.

ماده ۱۵. تأیید دولت میزبان
آژانس پیش از تأیید کشور میزبان درخصوص صدور تضمین برای خطرات مقرر جهت پوشش، هیچ قرارداد تضمینی را منعقد نخواهد کرد.

ماده ۱۶. مقررات و شرایط
مقررات و شرایط هر قرارداد تضمین توسط آژانس و با مراجعات قواعد و مقرراتی که هیأت مقرر خواهد نمود، تنظیم خواهد گردید، مشروط بر اینکه آژانس تمامی خسارات وارد بر سرمایه‌گذاری تضمین شده را تحت پوشش

قرار نخواهد داد. قرارداد تضمین تحت هدایت هیأت به تأیید رئیس [آژانس] خواهد رسید.

مادة ۱۷. پرداخت مطالبات

رئیس [آژانس] با هدایت هیأت و طبق قرارداد تضمین و سیاستهایی که هیأت ممکن است در پیش گرفته باشد درخصوص پرداخت مطالبات دارنده تضمین تصمیم خواهد گرفت. قراردادهای تضمین باید دارندگان تضمین را ملزم نمایند که پیش از پرداخت [مطالبات] توسط آژانس به مراجع اداری ذیربط که در اوضاع و احوال خاص ممکن است مناسب باشند [جهت استیفاده حق خود] مراجعه نمایند، البته مشروط بر اینکه این مراجع به موجب قوانین کشور میزبان، به آسانی در دسترس باشند. این قراردادها ممکن است گذشت زمان معقولی بین وقوع اتفاقاتی که منجر به مطالبه و پرداخت آن میگردند، را ضروري بدانند.

مادة ۱۸. جانشینی

الف) به محض پرداخت یا موافقت با پرداخت خسارت به دارنده تضمین، آژانس جانشین حقوق با مطالبات مربوط به سرمايه‌گذاري تضمین شده خواهد بود به همان نحوی که دارنده تضمین میتوانست علیه کشور میزبان و دیگر متعهدانه اقامه نماید. قرارداد تضمین مقررات و شرایط این جانشینی را مقرر خواهد نمود.

ب) حقوق آژانس به موجب بخش الف مذکور از جانب تمامی اعضا به رسمیت شناخته خواهد شد.

ج) درخصوص استفاده و تسuir مبالغ پولی متعلق به کشور میزبان که آژانس به عنوان جانشین به موجب بخش الف مذکور، تحصیل میکند، کشور میزبان همان رفتاری را اعطا خواهد نمود که اگر آن مبالغ در ید دارنده تضمین بودند، به آنها اعطا میکرد. در هر صورت، مبالغ مزبور میتوانند توسط آژانس بابت پرداخت هزینه‌های اداری و دیگر هزینه‌ها مورد استفاده قرار گیرد. به علاوه به مقداری که استفاده آزادانه از این مبالغ ممکن نمیباشد، آژانس باید ترتیباتی را با

کشور میزبان ایجاد نماید که مبالغ مذبور برای مصارف دیگری مورد استفاده قرار گیرد.

مادة ۱۹. روابط با مؤسسات ملی و منطقه‌ای آژانس بهمنظور به حداقل رسانیدن فواید خدمات مؤسسات ملی اعضا و آن [دسته از] مؤسسات منطقه‌ای که اکثریت سرمایه آنها در مالکیت اعضا بوده، و فعالیتهای مشابه فعالیتهای آژانس انجام میدهند، نیز جهت به حداقل رسانیدن مشارکت آنها در رشد جریان سرمایه خارجی با آنها همکاری کرده و در صدد تکمیل عملیات آنها خواهد بود. بدینمنظور، آژانس میتواند درخصوص جزئیات اینگونه همکاری‌ها، بهخصوص درمورد روشهای بیمه اتکایی و بیمه مشترک وارد توافقاتی با ایشان گردد.

مادة ۲۰. بیمه اتکایی مؤسسات ملی و منطقه‌ای

الف) جهت پوشش ضررهاي ناشي از يك يا چند خطر غيرتجاري مرتبط با سرمایه‌گذاری خاصی که توسط يکي از اعضا، مؤسسه وابسته به آن يا آژانسي منطقه‌اي - که اکثریت سرمایه آن متعلق به اعضا می‌باشد - بیمه شده است، آژانس می‌تواند اقدام به صدور بیمه اتكایی نماید. هیأت به صورت منظم و در فواصل زمانی ثابتی با تصویب «اکثریت خاص» حد اکثر مسؤولیتهاي احتمالي که آژانس درخصوص قراردادهاي بیمه اتكایی عهده می‌گيرد، را معین خواهد نمود. درمورد سرمایه‌گذاری‌هاي خاصی که دوازده ماه قبل از وصول درخواست بیمه اتكایی توسط آژانس، تکمیل شده‌اند، حد اکثر میزان [مبلغ بیمه اتكایی] بدوأ در حد ده درصد مجموع مسؤولیتهاي احتمالي آژانس به‌موجب این فصل خواهد بود. شرایطی که در مواد ۱۱ و ۱۴ [درخصوص واجد شرایط بودن] بیان گردیده بر عملیات بیمه اتكایی نیز اعمال خواهد گردید، بجز این‌که سرمایه‌گذاری‌هاي موضوع بیمه اتكایي

نیازی نیست که متعاقب درخواست بیمه
اتکایی اجرا گردد.

ب) حقوق و تکالیف متقابل آژانس و
عضو بیمه شده اتکایی یا آژانسی دیگر
به موجب قواعد و مقرراتی که هیأت مقرر
خواهد نمود، در قرارداد بیمه اتکایی
بیان خواهد گردید. هیأت به منظور به
حداقل رسانیدن خطرات، تضمین اینکه
آژانس حقوق بیمه ای متناسب با خطر را
دریافت خواهد نمود و تضمین اینکه مؤسسه
مورد بیمه اتکایی به نحو مطلوبی جهت
پیشبرد سرمایه‌گذاری‌های جدید در کشورهای
درحال توسعه عضو [آژانس] عمل کند، باید
بیمه اتکایی سرمایه‌گذاری‌هایی را که پیش
از دریافت درخواست بیمه اتکایی توسط
آژانس انجام گرفته‌اند، را مورد تأیید
قرار دهد.

ج) آژانس تا حد ممکن اطمینان حاصل
خواهد نمود که آژانس یا واحد بیمه شده
اتکایی از حقوق جانشینی و داوری برابر
با حقوقی که آژانس - در صورتی که خود
تضمین‌کننده اولیه بود، میداشت -
برخوردار باشد. مقررات و شرایط بیمه

اتکایی مقرر خواهند داشت که پیش از هرگونه پرداخت توسط آژانس، به مراجع اداری بهموجب ماده ۱۷ مراجعه شده باشد. پس از تأیید بیمه اتکایی توسط آژانس، جانشینی در مقابل کشور میزبان ذیربط مؤثر خواهد بود. آژانس در قرارداد بیمه اتکایی مقرر اتی را پیش‌بینی خواهد نمود که واحد بیمه شده اتکایی با سعی و تلاش مطلوب حقوق و مطالبات مرتبط با سرمایه‌گذاری مورد بیمه اتکایی را پیگیری نماید.

ماده ۲۱. همکاری با بیمه‌گران خصوصی و بیمه‌گران اتکایی

الف) آژانس میتواند با بیمه‌گران خصوصی دولتهای عضو بهمنظور پیشبرد عملیات خود و تشویق این‌گونه بیمه‌گران برای ارائه پوشش بیمه‌ای خطرات غیرتجاری در دول عضو در حال توسعه با شرایطی شبیه به شرایطی که توسط آژانس اعمال می‌گردد، وارد توافق گردد. چنین توافق‌هایی میتواند شامل پیش‌بینی بیمه

اتکایی توسط آژانس طبق شرایط و آیینهای مقرر در ماده ۲۰ باشد.

ب) آژانس ممکن است هرگونه تضمین یا تضمینات صادر شده توسط خود را، به‌طورکلی یا جزئی، نزد یک واحد بیمه اتکایی مناسب مورد بیمه اتکایی قرار دهد.

ج) آژانس به‌طور خاص در صدد تضمین سرمایه‌گذاری‌هایی خواهد بود که برای آنها پوشش قابل قیاس و با شرایط معقول [مشابه آنچه که آژانس ارائه می‌دهد]، از جانب بیمه‌گران و بیمه‌گران اتکایی خصوصی در دسترس نباشد.

ماده ۲۲. حدود مجاز تضمین

الف) مگر اینکه شورا با «اکثریت خاص»، سقف دیگری را معین کند، [حد مجاز] مجموع مسؤولیت‌های احتمالی که آژانس می‌تواند به‌موجب این فصل بر عهده بگیرد نباید از ۱۵۰٪ میزان سرمایه پذیره‌نویسی شده [فاقد محدودیت] و اندوخته آن به‌علاوه آن بخش از پوشش بیمه اتکایی که هیأت می‌تواند معین کند،

تجاوز کند. به منظور تعیین اینکه آیا تغییر در [حد مجاز] مجموع مسؤولیتهاي احتمالي باید به شورا توصیه نماید یا خیر، هیأت باید به طور مرتب خطرات مربوط به دارایی‌های آژانس را در پرتو تجربیاتش درخصوص ادعاهای، درجه تنوع خطرات، پوشش اتکایی و دیگر عوامل مربوط بررسی نماید. حد اکثر حد مجاز که توسط شورا معین می‌گردد تحت هیچ شرایطی از پنج برابر میزان سرمایه پذیره‌نویسی شده [فاقد محدودیت] و اندوخته آن به علاوه آن بخش از پوشش بیمه اتکایی که هیأت مناسب تشخیص میدهد، نباید تجاوز کند.

ب) بدون خدشه‌دار کردن حدود مجاز کلی تضمین که در بخش الف فوق مورد اشاره قرار گرفت، هیأت می‌تواند موارد ذیل را مقرر نماید:

۱. حد اکثر میزان مجموع مسؤولیتهاي احتمالي که آژانس می‌تواند به موجب این فصل درخصوص تضمین‌های صادره برای سرمایه‌گذاران هریک از اعضا، بر عهده بگیرد. در تعیین میزان حد اکثر، اهمیت خاصی را برای

میزان سهام کشور دریافتکننده در سرمایه آژانس و ضرورت اعمال محدودیتهاي آزادمنشانه بيشتر درخصوص سرمایهگذاريهاي که ريشه در کشورهای عضو درحال توسعه آژانس دارند، قائل خواهد شد؛ و ۲. حد اکثر میزان مجموع مسؤولیتهاي احتمالي که آژانس میتواند درباره عوامل تنوع خطرات مانند پروژه هاي خاص، دول ميزبان و انواع سرمایهگذاريها يا خطرات، بر عهده بگيرد.

مادة ۲۳. تشویق سرمایهگذاري

الف) بهمنظور بهبود شرایط برای جريان سرمایهگذاري خارجي به کشورهای عضو درحال توسعه، آژانس تحقیقات و فعالیتهاي را جهت تشویق جريان سرمایهگذاري و انتشار اطلاعات درخصوص فرصتهای سرمایهگذاري در کشورهای مذبور انجام خواهد داد. آژانس میتواند بنا به درخواست يك عضو، توصيه ها و كمکهای فني را بهمنظور بهبود شرایط سرمایهگذاري در

سرزمین آن عضو، ارائه نماید. در اجرای
این اقدامات، آژانس باید:

۱. موافقنامه های سرمایه‌گذاری
مربوطه میان کشورهای عضو را
به عنوان راهنمای مورد توجه قرار
دهد؛

۲. در صدد برآید تا موانع موجود در
کشورهای توسعه یافته و در حال
توسعه که فرا راه جریان
سرمایه‌گذاری در کشورهای عضو
در حال توسعه هستند، را برطرف
نماید؛ و

۳. با دیگر مؤسسات ذیربط با ترویج
سرمایه‌گذاری خارجی، و به ویژه
شرکت مالی بین‌المللی، همکاری
داشته باشد.

ب) همچنین آژانس باید:

۱. حل و فصل دوستانه اختلافات میان
سرمایه‌گذاران و کشورهای میزبان
را تشویق نماید؛

۲. تلاش کند موافقنامه های را با
کشورهای در حال توسعه عضو آژانس و

به ویژه کشورهایی که احتمالاً میزبان [سرمایه‌گذاری] خواهد بود منعقد نماید، که [در آنها درخصوص سرمایه‌گذاری‌هایی که توسط آژانس تضمین شده‌اند، آژانس از حداقل رفتاری که عضو مربوطه توافق نموده که با آژانس تضمین‌کننده سرمایه‌گذاری کاملة الوداد داشته باشد، برخوردار باشد. این رفتار کاملة الوداد زمانی‌که عضو مربوطه در موافقتنامه‌ای راجع به سرمایه‌گذاری توافق نموده که به دولت خاصی اعطا کند، نیز باید به آژانس اعطا گردد. موافقتنامه‌های موضوع این بند با «اکثریت خاص» مورد تأیید هیأت قرار خواهد گرفت؛ و

۳. انعقاد موافقتنامه‌هایی بین اعضاء درخصوص ترغیب و حمایت از سرمایه‌گذاری را ترویج و تسهیل نماید.

ج) آژانس در تلاش‌های ترویجی خود توجه خاصی را به اهمیت رشد جریان سرمایه‌گذاری میان کشورهای عضو در حال توسعه، معطوف خواهد نمود.

مادة ۲۴. تضمین سرمایه‌گذاری‌های مورد حمایت

علاوه بر فعالیتهاي مرتبه با تضمین سرمایه‌گذاری به موجب این فصل، آژانس میتواند سرمایه‌گذاری‌های را به موجب ترتیبات حمایتی که در ضمیمه یک این کنوانسیون پیش‌بینی گردیده، تضمین نماید.

فصل چهارم مقررات مالی

مادة ۲۵. مدیریت مالي

آژانس باید به منظور حفظ قابلیت خود جهت ایفای تعهدات مالی‌اش تحت هر شرایطی، فعالیتهاي خود را طبق رویه‌های مدیریت صحیح تجاري و مالي انجام دهد.

مادة ۲۶. حق بیمه و کارمزد

آژانس باید حق بیمه‌ها، کارمزدها و سایر شارژهای [مطالبات] قابل اعمال بر هریک از انواع خطرات را تعیین نموده و به‌طور دوره‌ای آنها را مورد بازنگری قرار دهد.

مادة ۲۷. تخصیص درآمدهای خالص

الف) بدون خدشه‌دارکردن مقررات بخش ۳ از قسمت الف مادة ۱۰، آژانس درآمدهای خالص خود را به اندوخته اختصاص میدهد تا زمانی‌که چنین اندوخته‌ای به میزان پنج برابر سرمایه پذیره‌نویسی شده آژانس برسد.

ب) پس از این‌که اندوخته آژانس به سطح توصیف شده در بخش الف فوق رسید، شورا تصمیم می‌گیرد که درآمدهای آژانس تا چه حدی به اندوخته تخصیص یابد، بین اعضا تقسیم شود یا این‌که به نحو دیگری مورد استفاده قرار گیرد. هرگونه تقسیم درآمد خالص میان اعضا آژانس باید به تناسب سهم هر عضو در سرمایه آژانس و

طبق تصمیم شورا با «اکثریت خاص» صورت پذیرد.

مادة ۲۸. بودجه

رئیس آژانس بودجه سالانه ای درخصوص درآمدها و مخارج آژانس تهیه و جهت تأیید به هیأت ارائه خواهد نمود.

مادة ۲۹. حسابها

آژانس گزارش سالانه ای منتشر خواهد نمود که شامل صورتحسابهای آژانس و حسابهای صندوق امانی حمایت مذکور در ضمیمه یک این کنوانسیون خواهد بود، به نحوی که توسط حسابرسان مستقل مورد حسابرسی قرارگرفته اند. آژانس در فوائل متناسب خلاصه ای از وضعیت مالی خود و اعلام سود و زیان که مبین نتایج فعالیتهاش میباشد، به اعضا ارائه خواهد داد.

فصل پنجم

سازمان و مدیریت

ماده ۳۰. ساختار سازمان

آژانس دارای یک شورای نمایندگان،^{*} یک هیأت مدیره، یک رئیس و کارمندانی خواهد بود تا وظایفی را که آژانس تعیین میکند انجام دهد.

ماده ۳۱. شورا

الف) تمام اختیارات آژانس جز در موارد معینی که به موجب مقررات این کنوانسیون به رکن دیگری و اگذار شده در

*. درخصوص معادل فارسی Council of Governors ، Board of Governors و Board of Directors لازم به توضیح است که دستاندرکاران ترجمه متون اساسنامه صندوق بینالمللی پول و بانک بینالمللی ترمیم و توسعه یکنواخت عمل نکرده اند، با وجود اینکه هر دو سند در کنفرانس برلن وودز در سال ۱۹۴۵ تهیه گردیده بود و مجلس شورای ملی سابق در فاصله زمانی کوتاهی آنها را تصویب کرده بود. در اساسنامه صندوق بینالمللی پول ترکیب «هیأت نمایندگان» معادل "Board of Governors" و «هیأت مدیره» را معادل "Board of Directors" قرار داده اند و در اساسنامه بانک بینالمللی ترمیم و توسعه که آژانس MIGA مؤسسه ای وابسته به آن است «هیأت مدیره» را معادل "Board of Governors" و «مدیران اداری» را معادل "Executive Directors" گرفته اند. این نامهای ابهاماتی را در متن ایجاد کرده است. برای جلوگیری از هرگونه ابهام، ترکیب «شورای نمایندگان» معادل "Council of Governors" و «هیأت مدیره» معادل "Board of Directors" گرفته شده است.

صلاحیت شورا است. به جز در موارد ذیل،
شورا میتواند اعمال هریک از اختیارات
خود را به هیأت مدیره واگذار کند:

۱. پذیرش اعضاي جديد و احراز شرایط
عضویت آنها؛
۲. تعلیق عضویت؛
۳. تصمیم راجع به هرگونه کاہش یا
افزایش سرمایه؛
۴. افزایش حد مبلغ کل مسؤولیت‌های
احتمالی مطابق بخش (الف) ماده ۲۲؛
۵. معرفی عضوی به عنوان کشور عضو
درحال توسعه مطابق بخش (ج) ماده
۳؛
۶. طبقه‌بندی عضوی جدید در یکی از
دسته‌های یک یا دو برای اهداف
رأی‌گیری مطابق بخش (الف) ماده ۳۹،
و یا طبقه‌بندی عضوی کنونی برای
همان اهداف؛
۷. تعیین اجرت مدیران و علی‌البدل
آنها؛
۸. توقف فعالیتها و انحلال آژانس؛
۹. تقسیم دارایی‌های آژانس بین اعضاي
آن پس از انحلال؛ و

۴۴۲۰ مجله حقوقی / شماره بیست و ششم و
بیست و هفتم

۱۰. اصلاح این کنوانسیون، ضمایم و جداول آن.

ب) شورا از مجموع نمایندگان و علی‌البدل‌هایی که هر دولت عضو حق دارد طبق صلاحید خود یک نفر را منصوب کند، تشکیل می‌گردد. عضو علی‌البدل حق رأی ندارد مگر آنکه اصلی غایب باشد. شورا یکی از نمایندگان را به عنوان رئیس شورا انتخاب خواهد کرد.

ج) شورا دارای اجلاس سالیانه بوده و حسب صلاحید خود یا درخواست هیأت، می‌تواند اجلاس‌های دیگری نیز داشته باشد. با درخواست پنج عضو یا اعضایی که دارای بیست و پنج درصد از کل قدرت رأی هستند، هیأت باید شورا را به نشست فرا خواند.

مادة ۳۲. هیأت

الف) هیأت مسؤول اداره کلی آژانس است و برای انجام این مسؤولیت، هر اقدام لازم یا مجازی را که این

کنوانسیون اجازه داده است، اتخاذ خواهد کرد.

ب) هیأت حداقل ازدوازده مدیر تشکیل خواهد شد. شورا میتواند بهمنظور لحاظ کردن تغییرات در میزان عضویت، تعداد مدیران را تعديل نماید. هر مدیر میتواند شخص علیالبدل تمام اختیاری را به عنوان نماینده خود در موارد غیبت یا ناتوانی، منصوب کند. رئیس بانک به اعتبار سمت خود ریاست هیأت را به عهده خواهد داشت، اما جز در موارد برابری آرا که رأی او قاطع خواهد بود، قادر حق رأی میباشد.

ج) شورا دوره خدمت مدیران را تعیین خواهد کرد. نخستین هیأت در اجلاس افتتاحی توسط شورا منصوب خواهد شد.

د) هیأت به ابتکار رئیس آن یا با تقاضای سه مدیر تشکیل جلسه خواهد داد.

ه) تا زمانیکه شورا تصمیم نگرفته که آژانس دارای هیأتی با وظایف و مأموریت دائمی باشد، مدیران و علیالبدلها فقط در ازای ارزش حضور ثابتشان در اجلاس‌های هیأت و انجام وظایف

رسمی خود به نیابت از آژانس، اجرت دریافت خواهد کرد. به مجرد تأسیس یک هیأت با مأموریت دائمی، مدیران و علی‌البدل‌ها حقوقی دریافت می‌کنند که شورا آن را تعیین خواهد کرد.

ماده ۳۳. رئیس و کارمندان

الف) رئیس تحت نظارت هیأت، وظایف معمولی آژانس را انجام خواهد داد. او مسؤول سازماندهی، انتصاب و برگزاری کارمندان خواهد بود.

ب) هیأت، شخصی را به عنوان رئیس انتخاب می‌کند که ریاست هیأت وی را نامزد کرده باشد. شورا حقوق و شرایط قرارداد کار رئیس را تعیین خواهد کرد.

ج) رئیس و کارمندان در انجام خدمات، وظایف خود را فقط دربرابر آژانس و نه مقام دیگری انجام میدهند. هر عضو آژانس باید به خصیصه بین‌المللی این وظایف احترام گذاشته و از هرگونه تلاش

برای اعمال نفوذ بر رئیس یا کارمندان درخصوص وظایفشان خودداری نماید.

د) رئیس در انتصاب کارمندان، منوط به رعایت جدی اصل «پیروی از رعایت موازین کفايت و قابلیتهاي فني اشخاص»، باید تا حد ممکن به اهمیت استخدام اشخاص براساس تقسیم جغرافیایی نیز توجه نماید.

ه) رئیس و کارمندان باید اطلاعات محترمانه‌ای که در انجام وظایفشان در آژانس به دست می‌آورند، همواره حفظ نمایند.

مادة ۳۴. ممنوعیت فعالیت سیاسی

آژانس، رئیس و کارمندان آن نباید در امور سیاسی دولتهای عضو مداخله نمایند. صرفنظر از حق آژانس برای لحاظ تمامی شرایط و اوضاع و احوال موجود پیرامون سرمایه‌گذاری، خصیصه سیاسی عضو یا اعضاي مربوطه، نباید بر تصمیمات آنها اثرگذار باشد. ملاحظات مرتبط با تصمیمات آنها باید به‌طور بی‌طرفانه‌ای در

راه حصول به اهداف مندرج در ماده ۲
مورد ارزیابی قرار گیرند.

ماده ۳۵. ارتباط با سازمانهای بین‌المللی
آژانس در چارچوب مقررات این
کنوانسیون با سازمان ملل متحد و دیگر
سازمانهای بین‌الدولی دارای مسؤولیت در
زمینه‌های مرتبط به ویژه بانک بین‌المللی
ترمیم و توسعه و شرکت مالی بین‌المللی
همکاری خواهد کرد.

ماده ۳۶. محل دفتر اصلی
الف) دفتر اصلی آژانس در شهر
واشنگتن دی‌سی خواهد بود مگر آنکه شورا،
با «اکثریت خاصی»، تصمیم بر تعیین محل
دیگری بگیرد.
ب) آژانس می‌تواند برای انجام
وظایفش دفاتر دیگری را که لازم بداند
تأسیس نماید.

ماده ۳۷. امین دارایی‌ها
هر عضو باید بانک مرکزی خود را
به عنوان امین به آژانس معرفی نماید
به‌گونه‌ای که آژانس بتواند سهام ارزی آن

عضو یا دیگر دارایی‌های آژانس را در آن نگهداری نماید. در صورتی‌که دولتی فاقد بانک مرکزی باشد، باید برای این هدف، مؤسسه دیگری که برای آژانس قابل قبول باشد، معرفی نماید.

مادة ۳۸. کanal ارتباطی

الف) هر عضو باید مقام مناسبی را برای ارتباطات آژانس با آن، درخصوص مسائل ناشی از این کنوانسیون معرفی نماید. آژانس به اظهارات چنین مقامی به عنوان اظهارات عضو اعتماد خواهد کرد. آژانس براساس تقاضای یک دولت عضو، با آن عضو درخصوص مسائل مندرج در مواد ۱۹ الی ۲۱ و واحدها یا بیمه‌گرهای آن عضو مشورت خواهد کرد.

ب) هر زمانی‌که تصویب قبلی عضوی، برای اقدام آژانس لازم باشد، فرض بر اعطای چنین تصویبی می‌شود، مگر این‌که آن عضو در زمان معقولی که آژانس آن را در ابلاغیه عمل مورد نظر به عضو تعیین کرده است، مخالفت خویش را ابراز کرده باشد.

فصل ششم

رأي‌گیری، ترتیبات مشارکت و نمایندگی

مادة ۳۹. رأي‌گیری و ترتیبات مشارکت

الف) بهمنظور برقراری ترتیباتی که بیانگر منافع برابر هر دو دسته از دولتهاي عضو آژانس که نام آنها در جدول الف این کنوانسیون مذکور است و همچنین بهمنظور نشان دادن اهمیت مشارکت مالی اعضا، هر عضو دارای ۱۷۷ رأي عضويتي به علاوه يك رأي مشاركتي به ازاي هر سهمي که آن عضو دارد، خواهد بود.

ب) اگر در هر زمانی در خلال سه سال پس از لازم الاجرا شدن این کنوانسیون، مجموع آرای عضويتي و مشاركتي اعضاي هریک از دو دسته اي که نام آنها در جدول الف این کنوانسیون آمده است کمتر از چهل درصد کل قدرت رأي بشود، اعضاي آن دسته به ميزان کمبود از رأي مکمل برخوردار خواهند شد.*

*. يعني چنانچه مجموع آرای اعضاي يك دسته، مثلاً کشورهای دسته دوم، به هر دلیلی از جمله عدم پیوستن برخی از این کشورها به آژانس، از سقف %۴۰ کمتر شود کشورهای عضو این دسته به ميزان کمبود از رأي مکمل برخوردار خواهند شد.

آرای مکمل مذبور میان اعضاي دسته ذي ربط به نسبت آرای مشاركتي هر عضو در مقايسه با كل آرای مشاركتي دسته توزيع خواهد شد. آرای مکمل مذبور به منظور حفظ اين نسبت مقيد به تعديل خودبخودي خواهند بود و در پاييان دوره سه ساله مذبور لغو خواهند شد.

ج) شورا در خلال سه سال متعاقب لازم الاجرا شدن کنوانيون، باید سهميه هاي اختصاصيافته را مورد بازنگري قرار دهد و در تصميمگيري باید اصول ذيل را به عنوان راهنمای بهكار بردا:

۱. آرای اعضا باید نشاندهنده مشاركت واقعي در سرمایه آژانس و آرای

عضویتي آنان که در بخش (الف) اين ماده ذكر شده است، باشد؛

۲. سهميه هاي تعين شده برای دولتهاي

که کنوانيون را امضا نکرده اند

برای تخصيص مجدد، بهنحوی که تناسب میان دسته های مذکور رعایت گردد، در

دسترس اعضا قرار خواهد گرفت؛ و

۳. شورا اقداماتی را اتخاذ خواهد کرد که استطاعت اعضا را برای مشارکت در سهمیه تعیین شده تسهیل نماید.

د) در خلال دوره سه ساله اشاره شده در بخش (ب) این ماده، تمام تصمیمات شورا و هیأت باید با «اکثریت خاص»، اتخاذ شوند، مگر اینکه آن تصمیمات به موجب این کنوانسیون نیاز به اکثریت بالاتری داشته باشند که در این صورت توسط آن اکثریت اتخاذ خواهند شد.

ه) در مواردی که سهام سرمایه آژانس مطابق بخش (ج) ماده ۵ افزایش می‌یابد، هر دولت عضوی که تقاضا نماید مجاز است معادل نسبتی از سرمایه افزایش یافته که برابر با میزان مشارکتش در سرمایه آژانس تا زمان افزایش است، پذیره‌نویسی نماید، اما هیچ عضوی مکلف به پذیره‌نویسی برای هیچ بخشی از سرمایه افزایش یافته نیست.

و) شورا باید مقرراتی را درباره پذیره‌نویسی اضافی مقرر در بخش (ه) این ماده تصویب نماید. این مقررات باید

برای اعضا محدوده زمانی معقولی را به منظور ارائه درخواست‌های پذیره‌نویسی مذبور تعیین نماید.

مادة ٤٠. رأيگیری در شورا

الف) هر نماینده‌ای^{*} محق است به تعداد آرای عضوی که نماینده آن است رأی بدهد. بجز آنکه به‌گونه‌ای دیگر در کنوانسیون پیش‌بینی شده باشد، تصمیمات شورا با اکثریت آرا اتخاذ خواهد شد.

ب) حد نصاب لازم برای رسمیت جلسات شورا حضور اکثریتی از نمایندگان است که حداقل دارای دو سوم از قدرت کل رأيگيري باشد.

ج) شورا ممکن است با تصویب مقرراتی، آئینی را مقرر نماید، که به وسیله آن هیأت، هنگامیکه به نفع آژانس تشخیص دهد، بتواند در موضوعی خاص، بی‌آنکه شورا را به نشست فراخواند، اتخاذ تصمیمی را تقاضا نماید.

مادة ٤١. انتخاب مدیران

*. Sponsorship Trust Fund.

*. Governor.

الف) مدیران مطابق مقررات مندرج در جدول (ب) انتخاب می‌شوند.

ب) مدیران تا زمانی که جانشینان آنها انتخاب شوند باید وظایف خویش را انجام دهند. اگر قبل از پایان دوره، کرسی مدیری برای مدتی بیش از نود روز خالی بماند، نمایندگانی که مدیر قبل می‌باشد انتخاب کرده‌اند برای مدت باقی‌مانده مدیر دیگری را انتخاب خواهند کرد. برای انتخاب مدیران رأی اکثریت لازم است. در مواردی که کرسی [مدیری] خالی مانده باشد، عضو علی‌البدل مدیر سابق وظایف او را - بجز انتصاب عضو علی‌البدل - عهده‌دار خواهد شد.

مادة ٤٢. رأيگیری در هیأت

الف) هر مدیری محق به دادن تعداد آرای اعضا‌یی است که برای انتخاب او مورد محاسبه قرار گرفته است. تمامی آرایی که يك مدیر محق دادن آنهاست باید به شکل يك رأي واحد داده شوند. بجز آنکه در این کنوانسیون به نحو دیگری

پیش‌بینی شده باشد، تصمیمات هیأت با اکثریت آرا اتخاذ می‌شوند.

ب) حد نصاب لازم برای رسمیت جلسات هیأت حضور اکثریتی از مدیران است که دارای حداقل یک دوم قدرت کل رأیگیری باشند.

ج) هیأت ممکن است با تصویب مقرر اتی، آیینی مقرر نماید که به وسیله آن رئیس هیأت، هنگامیکه به نفع آژانس تشخیص دهد، بتواند در موضوعی خاص بی‌آنکه هیأت را به نشست فراخواند، اتخاذ تصمیمی را تقاضا نماید.

فصل هفتم

مزایا و مصوّبیت‌ها

ماده ۴۳. اهداف این فصل

به‌منظور قادر ساختن آژانس برای انجام وظایفش، مصوّبیت‌ها و مزایای مندرج در این فصل در سرزمین هریک از دولتهاي عضو به آژانس اعطا خواهد شد.

ماده ۴۴. فرایند‌های قضایی

امکان طرح دعوی علیه آژانس بجز دعاوی مندرج در مواد ۵۷ و ۵۸ تنها در صورتی در دادگاه‌های صلاحیتدار مستقر در سرزمین‌های دول عضو وجود دارد که آژانس در آن دولتها دفتر داشته و یا به‌منظور قبول خدمات یا دریافت ابلاغه‌ای قضایی نماینده‌ای منصوب کرده باشد. اما (۱) دولتهاي عضو آژانس یا کارگزاران آنها یا اشخاصی که به عنوان قائم مقام آنها ادعایی دارند، نمی‌توانند علیه آژانس طرح دعوی کنند، (۲) همچنین دعاوی راجع به موضوعات پرسنلی کارکنان آژانس را نیز نمی‌توان علیه آژانس طرح نمود.

اموال و دارایی‌های آژانس در هرجا و به وسیله هرکسی که نگهداری شوند، تا قبل از صدور و تسلیم دادنامه یا حکم نهایی علیه آژانس از تمامی اشکال ضبط، توقیف یا اجرا مصون میباشد.

ماده ۴۵. دارایی‌ها

الف) اموال و دارایی‌های آژانس در هرجا و به وسیله هرکسی که نگهداری شوند از تفحص، تصاحب، توقیف، مصادره یا هر شکل دیگری از ضبط اموال به وسیله اقدام اجرایی یا قانونی مصون اند.

ب) تمامی اموال و دارایی‌های آژانس تا اندازه‌ای که برای کارکردش در چارچوب این کنوانسیون ضروري است، از محدودیت، مقررات، کنترل و مهلت‌های قانونی با هر نوع ماهیتی آزاد است؛ مشروط به آنکه اموال و دارایی‌های تحصیل شده توسط آژانس به عنوان جانشین یا منتقل‌الیه دارنده مال یا دارایی تضمین شده، واحدی

که خود را بيمه اتكايي کرده يا سرمایه‌گذاری که به وسیله یک واحد بيمه اتكايي بيمه شده است، از کنترل، مقررات و محدودیتهاي ارزی خارجي ذيربط که در سرزمین‌های اعضاي مربوطه لازم الاجرا مي‌باشد، رها باشد تا حدی که دارنده، واحد يا سرمایه‌گذاری که آژانس قائم مقام آن شده است، خود مستحق چنین رفتاري است.

ج) برای اهداف این فصل، اصطلاح «دارایی‌ها» شامل دارایی‌های صندوق امانی حمایت* که در ضمیمه یک این کنوانسیون مذکور است و دیگر دارایی‌هایی است که آژانس برای پیشبرد اهدافش، آنها را اداره می‌کند.

مادة ۴۶. آرشيو و ارتباطات

- الف) آرشيوهای آژانس در هرگجا که باشد غيرقابل تعرض هستند.
- ب) با ارتباطات رسمي آژانس که توسط اعضا انجام می‌شود باید همان برخوردي

*. Sponsorship Trust Fund.

شود که با ارتباطات رسمی بانک
بین‌المللی ترمیم و توسعه می‌شود.

مادة ۴۷. مالياتها

الف) آژانس، اموال، دارایی‌ها و درآمدهای آن، و عملیات و معاملاتی که در این کنوانسیون، مجاز شمرده شده‌اند از تمامی مالیاتها و تعرفه‌های گمرکی مصون خواهند بود. آژانس همچنین از مسؤولیت درقبال وصول یا پرداخت هر مالیات یا عوارضی مصون خواهد بود.

ب) به جز در مورد اتباع بومی، نباید هیچ مالیاتی بر یا در رابطه با فوق العاده مقرري‌های پرداختی که آژانس به نمایندگان و علي‌البدل‌های آنها می‌پردازد، وضع گردد. همچنین نباید هیچ مالیاتی بر یا در رابطه با حقوق، فوق العاده پرداختی یا دیگر مقرري‌هایی که آژانس به رئیس هیأت، مدیران، علي‌البدل‌های آنها، رئیس یا کارمندان آژانس می‌پردازد، وضع گردد.

ج) هیچ نوع مالیاتی نباید بر هر سرمایه‌ای که آژانس آن را تضمین یا بیمه

اتکایی کرده، (شامل درآمدهای ناشی از آنها) یا هر بیمه‌نامه‌هایی که آژانس آن را به‌طور اتکایی بیمه کرده، (شامل حق بیمه و دیگر درآمدهای مترتب بر آنها) صرفنظر از آنکه دارنده چه کسی باشد، وضع گردد: (۱) فقط به این دلیل که این چنین سرمایه یا بیمه‌نامه‌ای توسط آژانس تضمین یا بیمه اتکایی شده‌اند، و این امر منجر به رفتاری تبعیض‌آمیز علیه آنها گردد؛ یا (۲) چنانچه تنها مبناي صلاحیت برای وضع چنین مالیاتی محل دفتر یا مکان تجاری باشد که توسط آژانس دائر شده است.

ماده ۴۸. کارگزاران آژانس

تمامی نمایندگان، مدیران،
علی‌البدل‌ها، رئیس و کارمندان آژانس:
۱. در ارتباط با اعمالی که به عنوان
وظایف رسمی‌شان انجام میدهند از
تعقیب قضایی مصون می‌باشند؛
۲. به جز آنها که تبعه محلی هستند، در
موارد زیر از همان مصونیتها و
تسهیلاتی برخوردار خواهند شد که

اعضای ذی ربط به نمایندگان، کارگزاران و مستخدمان هم‌طراز اعضا دیگر اعطای می‌کنند؛ این مصونیت‌ها و تسهیلات عبارتند از مصونیت از محدودیت‌های مهاجرتی، مقررات مربوط به ثبت‌نام بیگانگان و خدمت نظام وظیفه و تسهیلات راجع به محدودیت‌های مبادلات ارزی؛ و

۳. در ارتباط با تسهیلات مسافرتی (آمد و شد) از همان تسهیلاتی که اعضا ذی‌ربط به نمایندگان، کارگزاران و مستخدمان هم‌طراز اعضا دیگر اعطای می‌کنند، برخوردار خواهند بود.

ماده ۴۹. اعمال مقررات این فصل

هر عضوی باید در سرزمین‌های خود [با تصویب قانون]، هر اقدام لازمی را به منظور اثر بخشیدن به اصول مندرج در این فصل، اتخاذ نموده و جزئیات چنین اقداماتی را به اطلاع آژانس برساند.

ماده ۵۰. اعراض از حق

۴۳۸ مجله حقوقی / شماره بیست و ششم و بیست و هفتم

مصنونیت‌ها، معافیت‌ها و مزایای پیش‌بینی شده در این فصل به نفع آژانس اعطا می‌شود و فقط تحت شرایط و به اندازه‌ای که به‌نظر آژانس سلب آن‌ها لطمه‌ای به منافع آن وارد نمی‌سازد، قابل اعراض هستند. آژانس در جایی‌که ادا مه مصنونیت هر کارمندی را ناعادلانه تشخیص دهد، می‌تواند مصنونیت وی را چنانچه به منافع آژانس لطمه‌ای نزند، سلب نماید.

فصل هشتم

خروج، تعلیق عضویت و توقف عملیات [آژانس]

مادة ۵۱. خروج

هر عضوی می‌تواند در هر زمان، پس از انقضای سه سال از تاریخی که این کنوانسیون برای آن عضو لازم الاجرا گشته، با دادن اطلاعیه کتبی به دفتر اصلی آژانس از آن خارج شود. آژانس، بانک را که امین کنوانسیون است از دریافت چنین اطلاعیه‌ای آگاه خواهد کرد. خروج، نود روز پس از تاریخ دریافت اطلاعیه توسط آژانس عملی می‌گردد. مادامی‌که این امر

عملی نگردیده است، عضو صادر کننده اطلاعیه میتواند آن را پس بگیرد.

مادة ۵۲. تعليق عضويت

الف) درصورتیکه عضوی از ایفای تعهداتی که بهموجب این کنوانسیون برعده دارد، قصور نماید، شورا ممکن است با اکثریت آرای اعضایی که دارنده اکثریت در قدرت کل رأیگیری هستند، عضویتش را معلق نماید.

ب) جز در مورد حق خروج (از معاهده) و دیگر حقوق مقرر در این فصل و فصل ۹، عضو معلق دارای هیچ حقی بهموجب کنوانسیون نخواهد بود درحالیکه موظف به انجام تمامی تکاليف خواهد بود.

ج) برای احراز شایستگی جهت صدور ضمانت یا بیمه اتکایی که بهموجب فصل سوم یا ضمیمه اول کنوانسیون پیش‌بینی شده است، عضو معلق، به عنوان [دولت] عضو آژانس در نظر گرفته نخواهد شد.

د) عضویت عضو معلق در آژانس یک سال پس از تاریخ تعليق، به خودی خود منتفی می‌شود مگر اینکه شورا تصمیم به تمدید

دوره تعلیق گرفته یا عضویت کامل آن را بازگرداند.

مادة ٥٣. حقوق و تکاليف دولتهايي كه عضويتشان منتفی شده است

(الف) وقتی دولتي عضويتش منتفی میشود، برای تمامی تعهدات، از جمله تعهدات احتمالي اش بهموجب این کنوانسیون که در تاریخ قبل از انتفای عضویت، به وجود آمده اند، همچنان مسؤول باقی خواهد ماند.

(ب) بدون خدشه دارکردن مقررات بخش (الف) فوق، آژانس باید با چنین دولتي بهمنظور حل و فصل ادعاهای و تعهدات، ترتیباتی را مورد توافق قرار دهد. این ترتیبات باید به تصویب هیأت برسند.

مادة ٥٤. تعلیق فعالیتها

(الف) هیأت هنگامی که موجهه تشخیص دهد ممکن است صدور ضمانتهای جدید را برای دوره معینی متعلق نماید.

(ب) هیأت ممکن است در موقع اضطراری، تمامی فعالیتهاي آژانس را

برای دوره‌ای که مدت آن از دوره اضطرار بیشتر نخواهد بود، معلق کند، مشروط به آنکه ترتیبات ضروری برای حفظ منافع آژانس و اعضاي ثالث تعییه شده باشد.

ج) تصمیم بر تعليق فعالیتها نباید بر تعهدات اعضا ناشی از این کنوانسیون یا تعهدات آژانس نسبت به دارندگان ضمانتها یا بیمه‌های اتکایی و یا تعهداتی که به نفع طرفهای ثالث تقبل شده است، هیچ اثری بگذارد.

مادة ٥٥. انحلال

الف) شورا، ممکن است با «اکثریت خاص»، تصمیم به توقف ادامه فعالیت آژانس گرفته و آن را منحل نماید. پیرو چنین تصمیمی آژانس باید بجز فعالیتهایی که برای حفظ، نگهداری و نقد کردن اموال و تسويه تعهدات لازم است، فوراً تماماً فعالیتهايش را متوقف نماید. آژانس تا تسويه نهايی و تقسیم اموال، همچنان بر حیات خویش ادامه داده و تماماً حقوق و تکاليف کنوانسیونی اعضا استمرار خواهد داشت.

ب) تا زمانیکه مسؤولیت‌های تعهد شده در برابر دارندگان ضمانتها و دیگر طلبکاران تسویه یا تأمین نشده و شورا تصمیم به تقسیم اموال آژانس نگرفته، نباید هیچ تقسیمی انجام شود.

ج) منوط به مقررات پیشگفته، آژانس باید باقی‌مانده دارایی‌ها را به نسبت سهم هریک از اعضا در سرمایه کل، میان آنها تقسیم کند. آژانس همچنین باید باقی‌مانده دارایی‌ای صندوق امانی حمایت (STF) مندرج در ضمیمه یک این کنوانسیون را نیز به نسبت سرمایه امانی هریک از اعضا صندوق در سرمایه کل صندوق، میان آنها تقسیم کند. تا زمانیکه اعضا مطالبات آژانس را کاملاً تسویه نکرده‌اند حق دریافت سهم الشرکة خویش را از دارایی‌ای آژانس یا صندوق امانی حمایت ندارند. هرگونه تقسیم دارایی باید در حالتی صورت گیرد که شورا تعیین کرده و آن را عادلانه و منصفانه تشخیص می‌دهد.

فصل نهم

حل و فصل اختلافات

مادة ٥٦. تفسير و اجراءي کنوانسیون

الف) هر اختلاف ناشی از تفسیر یا اجرای مقررات این کنوانسیون که میان یک عضو آژانس با آن و یا میان اعضاي آژانس به وجود میآید، باید برای تصمیمگیری به هیأت ارجاع گردد. هر عضوي که به طور اخص از چنین اختلافی تحت تأثیر قرار گرفته و در هیأت تبعه ای به عنوان نماینده ندارد میتواند برای هر نشست هیأت که در آن اختلاف مطرح میشود، نماینده ای بفرستد.

ب) در هر قضیه ای که هیأت به موجب بخش (الف) فوق تصمیمگیری کرده، هر عضوي میتواند خواستار ارجاع موضوع به شورا گردد، در این صورت، تصمیم شورا قطعي خواهد بود. تا زمان روشن شدن نتایج ارجاع موضوع به شورا، آژانس تاجايی که ضروري تشخيص دهد میتواند براساس تصمیم هیأت اقدام نماید.

مادة ٥٧. اختلافات میان آژانس و اعضا

الف) بدون خدشه دارکردن مقررات ماده ۶ و بخش (ب) این ماده، هر اختلاف به وجود آمده میان آژانس با یک عضو آن یا یک مؤسسه وابسته آن و هر اختلاف میان آژانس و کشوری که عضویتش منتفی شده (یا مؤسسه وابسته به آن کشور)، باید مطابق با آیین مندرج در ضمیمه دوم این کنوانسیون حل و فصل گردد.

ب) اختلافاتی که آژانس به عنوان قائم مقام سرمایه‌گذار در آن مدعی است باید مطابق یکی از دو روش ذیل حل و فصل گردد:

۱. مطابق آییننامه مندرج در ضمیمه دو این کنوانسیون، یا

۲. مطابق موافقنامه‌ای که میان آژانس و عضو مربوطه منعقد می‌گردد و در آن روش یا روش‌های جایگزینی، برای چنین اختلافاتی تعیین می‌گردد.

درخصوص مورد اخیر، ضمیمه دوم این کنوانسیون مبنای چنین موافقنامه‌ای را تشکیل خواهد داد که باید در هر مورد قبل از تعهد آژانس به انجام عملیات در

سرزمین‌های عضو مربوطه، با «اکثریت خاصی» به تصویب هیأت برسد.

**مادة ۵۸. اختلافات راجع به دارندگان
ضمانتها یا بیمه‌های اتکایی**
هر اختلاف میان اطراف قراردادهای
ضمانت یا بیمه اتکایی که از این
قراردادها ناشی شده باشد باید برای
تصمیم‌گیری نهایی به داوری ارجاع شود،
دیوان داوری باید مطابق با قواعد توافق
شده یا اشاره شده در قراردادهای ضمانت
یا بیمه اتکایی تصمیم‌گیری نماید.

فصل دهم

اصلاحات

مادة ۵۹. اصلاح توسط شورا

الف) این کنوانسیون و ضمایم آن
ممکن است با رأی سه پنجم نمایندگانی که
دارنده چهار پنجم از قدرت کل رأی
هستند، اصلاح شود، مشروط به آنکه:

۱. هر اصلاحیه مربوط به حق خروج از
آژانس که در مادة ۵۱ پیش‌بینی شده و
یا محدودیت مسؤولیت که در بخش (ج)

مادة ۸ مقرر گردیده با رأي مثبت
تمامي نمایندگان به تصویب بررسد؛ و
۲. هر اصلاحیه مربوط به ترتیبات تسهیم
زیان مندرج در مادة ۱ و ۳ ضمیمه
اول این کنوانسیون که منتهی به
افزایش مسؤولیت اعضا شود با رأي
ثبت نماینده چنین عضوی به تصویب
بررسد.

ب) جداول (الف) و (ب) این
کنوانسیون میتواند با «اکثریت خاص»
توسط شورا اصلاح شود.

ج) در صورتی که اصلاحیه ای بر مقررات
ضمیمه اول این کنوانسیون آثاری مترتب
سازد، آرای کل باید شامل آرای اضافی
باشد که به موجب مادة ۷ ضمیمه مذبور
برای اعضاي ضامن و کشورهای میزبان
سرمایه های تضمینی تخصیص یافته است.

مادة ۶۰. آیین [اصلاح]

هر طرح اصلاحی این کنوانسیون، اعم از اینکه توسط عضوی، یا نماینده ای و یا مدیری پیشنهاد شده باشد، باید به رئیس هیأت تقديم گردد، و وی آن را نزد هیأت مطرح خواهد نمود. درصورتیکه هیأت، طرح اصلاحی را توصیه نماید، باید مطابق مادة ۵۹ برای تصویب به شورا ارسال کند.

هنگامیکه اصلاحیه ای مطابق قاعده به تصویب شورا رسید، آژانس با ارسال رسمی آنها به تمامی اعضا، آن را تصدیق خواهد کرد. اصلاحات انجام شده برای تمامی اعضا نود روز پس از تاریخ ارسال رسمی، لازم الاجرا است مگر اینکه شورا زمان خاصی را معین کرده باشد.

فصل یازدهم

مقررات نهایی

مادة ۶۱. لازم الاجرا شدن

الف) این کنوانسیون برای امضای تمامی اعضاي بانک و دولت سویس مفتوح خواهد بود و باید مطابق با آیین قوانین

اساسي آنها به تصويب، قبولي يا تأييد دول امضا کننده برسد.

ب) اين کنوانيون از روزي لازم الاجرا است که سند تصويب، قبولي يا حداقل تأييد پنج کشور امضا کننده متعلق به دسته اول و پانزده کشور امضا کننده متعلق به دسته دوم به امين تسلیم گردد؛ مشروط به آنکه ميزان مجموع سهم الشركه اين دولتها همانطور که در ماده ۵ توصيف شده از يك سوم سرمایه مجاز آزانس کمتر نباشد.

ج) برای هر دولتي که پس از تاريخ لازم الاجرا شدن کنوانيون، سند تصويب، قبولي يا تأييد آن را به امين ميسپارد کنوانيون از تاريخ سپردن سند لازم الاجرا خواهد بود.

د) اگر اين کنوانيون تا دو سال پس از تاريخ گشایش برای امضا، لازم الاجرا نگردد، رئيس بانک باید با تشکيل کنفرansi متشکل از دول ذيربط راجع به اقدام بعدی تصميمگيري نماید.

مادة ٦٢. اجلس افتتاحي

به مجرد لازم الاجرا شدن کنوانسیون، رئیس بانک نشست افتتاحی شورا را فرا خواهد خواند. این نشست در ظرف شصت روز پس از تاریخ لازم الاجرا شدن کنوانسیون و یا در صورت عدم امکان در این مدت به مجرد اینکه عملاً ممکن باشد، در دفتر اصلی آژانس برگزار خواهد شد.

مادة ٦٣. امین

اسناد تصویب، قبولی یا تأیید کنوانسیون و اصلاحات الحقی به آن به بانک سپرده خواهد شد که به عنوان امین کنوانسیون نسبت به نگهداری آنها، اقدام خواهد کرد. امین تصویر مصدق این کنوانسیون را به دول عضو بانک و دولت سویس ارسال خواهد کرد.

مادة ٦٤. ثبت

امین کنوانسیون باید مطابق مادة ١٠٢ منشور ملل متحد و مقرراتی که متعاقب آن تو سط مجمع عمومی به تصویب رسیده است، کنوانسیون را در دیرخانه ملل متحد ثبت نماید.

مادة ٦٥. ابلاغ

امین کنوانسیون موارد ذیل را به دول امضا کننده و پس از لازم الاجرا شدن به آژانس، ابلاغ خواهد کرد:

الف) امضای کنوانسیون؛

ب) سپردن اسناد تصویب، قبولی و تأیید مطابق با مادة ٦٣؛

ج) تاریخی که کنوانسیون در آن مطابق با مادة ٦١ لازم الاجرا میشود؛

د) موارد استثنای اعمال سرزمینی مطابق مادة ٦٦؛ و

ه) خروج یکی از اعضا از آژانس مطابق مادة ٥١.

مادة ٦٦. اعمال سرزمینی

این کنوانسیون در تمامی سرزمین‌های تحت صلاحیت دول عضو از جمله سرزمین‌هایی که یک عضو در روابط بین‌المللی خود نسبت به آنها مسؤولیت دارد، اعمال خواهد شد، مگر آن سرزمین‌هایی که دولت عضو در زمان تصویب، قبولی یا تأیید یا متعاقب آن با اطلاعیه کتبی آنها را استثنا کرده و به اطلاع امین کنوانسیون رسانیده باشد.

ماده ۶۷. بررسی های دوره ای

الف) شورا باید به طور دوره ای و به منظور پیشنهاد تغییراتی جهت افزایش توان آژانس در حصول به اهدافش، اقدام به بررسی جامع فعالیتهای آژانس و نتایج به دست آمده از فعالیتهای آن بکند.

ب) اولین بررسی پنج سال پس از لازم الاجرا شدن کنوانسیون انجام خواهد شد. شورا زمان بررسی های بعدی را تعیین خواهد کرد.

این سند در سئول، در یک نسخه که در بایگانی بانک بین المللی ترمیم و توسعه نگهداری خواهد شد، تنظیم شده است که حسب امضایی که در ذیل سند کرده، موظف به انجام وظایفی است که به موجب این کنوانسیون به عهده گرفته است.

ضمیمه شماره یک

ضمانت سرمایه‌های تحت حمایت طبق ماده ۲۴

ماده یک. حمایت

الف) هر عضو میتواند از سرمایه‌گذاری یک سرمایه‌گذار با هر تابعیتی که باشد و یا سرمایه‌گذاران متعدد با تابعیتهاي گوناگون، حمایت به عمل آورد.

ب) منوط به مقررات بخش‌های (ب) و (ج) ماده سه این ضمیمه، هر عضو حامی، با دیگر اعضای حامی، هنگامی و به اندازه‌ای که زیان وارد به سرمایه‌های تحت حمایت توسط صندوق امانی حمایت (STF) - که در ماده ۲ این ضمیمه مورد اشاره قرار گرفته است - پوشش داده نشده باشد، در زیان به وجود آمده سهیم خواهد بود. سهم هر عضو متناسب با حداقل مبلغ مسؤولیت احتمالی ضمانتهاي به عمل آمده توسط آن عضو از سرمایه‌های تحت حمایت به نسبت حداقل مبلغ کل مسؤولیت احتمالی که توسط کل اعضا برای ضمانت سرمایه‌های

تحت حمایت اختصاص داده شده محاسبه خواهد شد.

ج) آژانس در تصمیم برای صدور ضمانتها به موجب این ضمیمه، به این نکته توجه خواهد کرد که عضو حامی در وضعیتی خواهد بود که قادر به ایفای تعهدات مندرج در این ضمیمه باشد و به سرمایه‌گذاری‌هایی که توسط دول میزبان ذیربط به‌طور همزمان حمایت بشود، اولویت خواهد داد.

د) آژانس به‌صورت ادواری با اعضا حامی در ارتباط با عملیاتش در چارچوب این ضمیمه مشورت خواهد کرد.

مادة دو. صندوق امنی حمایت
(Sponsorship Trust Fund)

الف) دریافتها و سایر درآمدهای قابل انتساب به ضمانت سرمایه‌های حمایت شده [به موجب این ضمیمه]، شامل سود حاصله از سرمایه‌گذاری این دریافتها و درآمدها در حساب جدأگانه‌ای که «صندوق امنی حمایت» نامیده می‌شود، نگهداری خواهد شد.

ب) تمامی هزینه‌های اداری و پرداختهایی که براساس ادعاهای قابل انتساب به ضمانتهای صادره به موجب این ضمیمه انجام می‌شود، از صندوق امانی حمایت پرداخت خواهد شد.

ج) دارایی‌های صندوق امانی حمایت در حساب مشترک اعضاي حامي نگهداري و اداره خواهد شد و جدا و مستقل از دارایی‌های آژانس نگهداري خواهد شد.

مادة سه. فراخوانی اعضای حامي

الف) آژانس به میزان آن مبلغی از زیان واردہ در ضمانت تحت حمایت که از دارایی‌های صندوق امانی حمایت قابل پرداخت نیست، هر عضو حامي را برای پرداخت سهم خویش به صندوق به میزان مبلغی که مطابق بخش (ب) مادة يك این ضمیمه تعیین خواهد شد، فرا خواهد خواند.

ب) درصورتیکه مجموع پرداختهای انجام شده توسط عضوی از مجموع مبلغ ضمانتهای آن عضو برای سرمایه‌های تحت حمایت تجاوز کند، آن عضو دیگر هیچ

مسئولیتی برای پرداخت بیشتر مطابق
مقررات این ماده خواهد داشت.

ج) به محفوظی ضمانتی که عضوی
از سرمایه تحت حمایت کرده، مسئولیت آن
عضو به میزان مبلغ ضمانت منقضی شده
کا هش خواهد یافت؛ همچنین با بت پرداختی
که آژانس برای ادعاهای مرتبط با سرمایه
تحت حمایت معمول میدارد مسئولیت اعضا
به تناسب تقلیل پیدا میکند. مع هذا این
مسئولیت تا زمان انقضای تمامی ضمانتهای
به عمل آمده از سرمایه های تحت حمایت که
در زمان پرداخت مذبور وجود دارند،
استمرار مییابد.

د) اگر هر عضو حامی، به دلیل
محدودیت مندرج در بخشهای (ب) و (ج) فوق
برای پرداخت مبالغ فراخوانده شده به
موجب مقررات این ماده مسئولیت نداشته
باشد، یا در صورتی که هر عضو حامی در
پرداخت مبالغ مذکور قصور کرده باشد،
مسئولیت پرداخت به تناسب بین دیگر
اعضای حامی تقسیم خواهد شد. محدودیت
مندرج در بخشهای (ب) و (ج) فوق مسئولیت

پیش‌بینی شده برای اعضا در این بخش را نیز شامل می‌گردد.

ه) هرگونه پرداخت توسط هر عضو حامی، که از او مطابق این ماده مطالبه می‌گردد، باید فوری و به ارز قابل استفاده به صورت آزاد باشد.

ماده چهار. تعیین ارزش پول‌های رایج و بازپرداختها

مقررات راجع به تعیین ارزش پول‌های رایج و بازپرداختهای مندرج در این کنوانسیون که در ارتباط با حق عضویت‌های سرمایه‌ای^{*} مقرر شده است با اعمال تغییرات لازم^{**} درخصوص مبالغ پرداختی اعضا به حساب سرمایه‌های تحت حمایت نیز به‌کار برده خواهد شد.

ماده پنج. بیمه اتکایی

الف) آژانس با شرایط مندرج در ماده یک این ضمیمه ممکن است برای یک عضو، یک

*. Capital subscriptions.

**. *mutatis mutandis*.

مؤسسه آن عضو، یک آژانس منطقه‌ای که در بخش (الف) ماده ۲۰ این کنوانسیون تعریف شده است، یا یک بیمه‌گر خصوصی در یک کشور عضو، بدهی اتکایی مقرر نماید. مقررات این ضمیمه درخصوص ضمانتها و مواد ۲۰ و ۲۱ این کنوانسیون با اعمال تغییرات لازم بر بیمه اتکایی مندرج در این بند نیز به کار برده خواهد شد.

(ب) آژانس ممکن است برای سرمایه‌هایی که به‌موجب این ضمیمه ضمانت می‌کند، بیمه اتکایی تحصیل نماید، در این صورت هزینه‌های چنین بیمه‌ای از صندوق امانی حمایت پرداخت خواهد شد. هیأت ممکن است بنا به بیمه اتکایی تحصیل شده، راجع به تقلیل میزان و تعهد اعضاي حامی به مشارکت در زیانهای اشاره شده در بخش (ب) ماده یک این ضمیمه، تصمیماتی اتخاذ نماید.

ماده شش. اصول عملیاتی

بدون خدشه‌دارکردن مقررات این ضمیمه، مقررات فصل سوم و چهارم این کنوانسیون راجع به عملیات‌های ضمانت و

مدیریت مالی با اعمال تغییرات لازم بر
ضمانت‌های سرمایه‌های تحت حمایت نیز
به کار برده خواهد شد جز آنکه

(۱) چنین سرمایه‌هایی هنگامی مورد حمایت
قرار خواهد گرفت که به وسیله
سرمایه‌گذار یا سرمایه‌گذاران
صلاحیتدار به موجب بند (الف) ماده یک
این ضمیمه در سرزمین یک عضو،
به ویژه یک عضو درحال توسعه انجام
شده باشد، و

(۲) آژانس در ارتباط با دارایی‌های خود
در مورد ضمانت یا بیمه اتکایی که به
موجب این ضمیمه صادر کرده باشد
مسئولیت نخواهد داشت. هر قرارداد
ضمانت یا بیمه اتکایی که مطابق این
ضمیمه منعقد شده باشد، عدم مسئولیت
آژانس را صریحاً مقرر خواهد داشت.

ماده هفت. رأیگیری

در ارتباط با تصمیمات راجع به
سرمایه‌های تحت حمایت، هر عضو حامی در
ازای هر ده هزار (۱۰۰۰۰) حق برداشت
ویژه معادل مبلغ ضمانت یا بیمه اتکایی

که مورد حمایت قرار داده است، دارای یک حق رأی اضافی است و همچنین هر عضو میزبان یک سرمایه تحت حمایت نیز در ازای هر ده هزار حق برداشت ویژه معادل مبلغ ضمانت یا بیمه اتکایی که در ارتباط با سرمایه تحت حمایت که آن عضو میزبان آن است، دارای یک رأی اضافی خواهد بود. چنین رأی اضافی تنها در تصمیمات راجع به سرمایه‌های تحت حمایت [مطابق این ضمیمه] داده خواهد شد و درخصوص احراز قدرت رأی اعضا به‌کار نخواهد رفت.

ضمیمه شماره دو

حل و فصل اختلافات میان یک عضو و آژانس بهموجب ماده ۵۷

ماده یک. [قلمر و موضوعی] اعمال ضمیمه تمام اختلافات در حیطه ماده ۵۷ این کنوانسیون طبق آینین مقرر در این ضمیمه فیصله خواهد یافت، مگر در مواردی که آژانس با یک عضو وفق بخش (ب) (۲) ماده ۵۷ موافقنامه‌ای منعقد نموده باشد.

ماده دو. مذاکره

طرفین اختلاف که در حیطه این ضمیمه می‌باشد، قبل از اینکه در پی سازش یا داوری باشند تلاش خواهند کرد چنین اختلافی را ابتدا از طریق مذاکره حل و فصل کنند. چنانچه طرفین نتوانند ظرف مدت یکصد و بیست روز از تاریخ درخواست شروع مذاکره به توافقی دست یابند، مذاکرات پایان یافته تلقی خواهند شد.

ماده سه. سازش

الف) اگر اختلاف از طریق مذاکره فیصله نیافت، هریک از طرفین می‌تواند

اختلاف را مطابق با مقررات مادة ۴ این ضمیمه به داوری ارجاع دهد، مگر آنکه طرفین، با تراضی، تصمیم گرفته باشند که ابتدا به آیین سازش مقرر در این ماده توسل جویند.

ب) طرفین باید در موافقتنامه توسل به سازش، موضوع اختلاف، ادعاهای طرفین نسبت به آن و در صورت وجود، نام سازشگر مورد توافقشان را شخص کنند. درصورت فقدان توافقی درباره سازشگر، طرفین میتوانند مشترکاً از دبیرکل مرکز بینالمللی حل و فصل اختلافات سرمایه‌گذاری (از این پس ICSID) یا رئیس دیوان بینالمللی دادگستری درخواست تعیین سازشگر بنمایند. چنانچه ظرف نود روز پس از توافق ارجاع امر به سازش، سازشگر تعیین نشده باشد، آیین سازش به اتمام میرسد.

ج) سازشگر قواعد حاکم بر آیین سازش را تعیین میکند و در اینخصوص از قواعد سازش متخذه در کنوانسیون حل و فصل اختلافات سرمایه‌گذاری میان دولتها و اتباع سایر دولتها بهره خواهد جست، مگر

آنکه در این ضمیمه بهنحو دیگری مقرر شده باشد یا طرفین به نحو دیگری توافق نمایند.

د) طرفین با سازشگر با حسن نیت همکاری خواهند نمود بهخصوص، تمام اطلاعات و اسنادی را که به او در ایفای وظایفش کمک خواهند کرد، در اختیار او قرار خواهند داد؛ آنها توصیه های او را با نهایت جدیت بررسی خواهند نمود.

ه) مگر آنکه طرفین به نحو دیگری توافق کرده باشند، سازشگر ظرف مدتی که بیش از یکصد و هشتاد روز از تاریخ انتصاب او نخواهد بود، به طرفین گزارشی را تسلیم خواهد نمود که حاوی نتایج تلاش هایش و معین کننده مسائل مورد اختلاف طرفین و پیشنهاد های خود برای فیصله آنها باشد.

و) هر طرف ظرف شصت روز از دریافت گزارش دیدگاه های خود را به صورت کتبی به طرف دیگر اعلام خواهد کرد.

ز) هیچیک از طرفین آیین سازش محقق به توسل به داوری نخواهد بود مگر:

۱. سازشگر گزارش خود را ظرف مدت مقرر در بخش (ه) فوق ارائه نکرده باشد؛ یا
۲. طرفین تمام پیشنهادهای مندرج در گزارش را ظرف شصت روز پس از دریافت آن قبول نکرده باشند؛ یا
۳. طرفین پس از تبادل دیدگاهها راجع به گزارش، نتوانسته باشند درباره حل و فصل تمام مسائل مورد اختلاف ظرف شصت روز پس از دریافت گزارش سازشگر به توافق رسیده باشند؛ یا
۴. یکی از طرفین دیدگاهای خود را مطابق با بخش (و) فوق ابراز نکرده باشد.

ح) بجز آنکه طرفین به نحو دیگری توافق نموده باشند، حق الزحمه سازشگر بر مبنای نرخهای قابل اعمال بر سازش در کنوانسیون ICSID تعیین خواهد شد. این حق الزحمه‌ها و سایر هزینه‌های آیینهای سازش به تساوی توسط طرفین پرداخت خواهند شد. هر طرف هزینه‌های خود را پرداخت خواهد کرد.

ماده چهار. داوری

الف) اقدام به داوری باید از طریق اعلامیه‌ای از جانب طرفیکه در پی داوری است (خواهان) خطاب به طرف یا اطراف دیگر اختلاف (خوانده) آغاز گردد. اعلامیه مذکور ماهیت اختلاف، خواسته مورد نظر و نام داور منتخب خواهان را معین خواهد نمود. خوانده ظرف سی روز پس از تاریخ دریافت اعلامیه، خواهان را از نام داور منتخب خود مطلع خواهد نمود. طرفین ظرف مدت سی روز از تاریخ انتخاب داور دوم، داور سومی را انتخاب خواهند کرد، که به عنوان رئیس دیوان داوری (دیوان) فعالیت خواهد نمود.

ب) اگر دیوان ظرف مدت شصت روز از تاریخ اعلامیه تشکیل نشده باشد، داوری که هنوز انتخاب نشده است یا رئیسی که هنوز منصوب نشده است، به درخواست مشترک طرفین توسط دبیرکل ICSID انتخاب خواهد شد. اگر چنین درخواست مشترکی نباشد، یا اگر دبیرکل ظرف سی روز از درخواست مذکور انتصاب را انجام نداده باشد، هر

طرف میتواند از رئیس دیوان بین‌المللی دادگستری بخواهد انتصاب را انجام دهد.

ج) هنگامیکه استماع اختلاف آغاز شده باشد، هیچ طرفی حق تغییر داور منتخب خود را نخواهد داشت. درصورتیکه هر داوری (از جمله رئیس دیوان) استعفا دهد، فوت کند، یا فاقد توان یا صلاحیت گردد، جانشینی، به همان نحو انتخاب خود آن داور، انتخاب خواهد شد و چنین جانشینی همان اختیارات و وظایفی را خواهد داشت که آن داور داشته است.

د) دیوان بدوأ در زمان و مکانی که توسط رئیس آن مقرر میگردد، تشکیل خواهد شد. پس از آن، دیوان مکان و زمانهای اجلاس خود را معین خواهد نمود.

ه) مگر آنکه در این ضمیمه به نحو دیگری مقرر شده باشد یا طرفین به نحو دیگری توافق نموده باشند، دیوان آیین رسیدگی خود را مقرر خواهد کرد و در این خصوص از قواعد داوری متخذه بر اساس کنوانسیون حل و فصل اختلافات سرمایه‌گذاری میان دولتها و اتباع سایر دولتها بهره خواهد جست.

و) دیوان خود راجع به صلاحیتش قضاوت خواهد کرد، بجز در مواردی که اعتراضی در برابر دیوان مطرح گردد مبني بر اینکه اختلاف براساس مادة ۶۵ در صلاحیت هیأت یا شورا یا در حیطة صلاحیت نهاد قضایی یا داوری تعیین شده در موافقنامه ای وفق مادة یک این ضمیمه قرار دارد و دیوان رضایت حاصل کند که این اعتراض اصیل است، که در این صورت اعتراض توسط دیوان، بنا به مورد، به هیأت یا شورا یا نهاد تعیین شده ارجاع خواهد شد و رسیدگی‌های داوری تا زمانی که تصمیمی در آن خصوص اتخاذ شده باشد، متوقف خواهند شد. این تصمیم برای دیوان الزام آور خواهد بود.

ز) دیوان، در هر اختلافی که در قلمرو این ضمیمه قرار دارد، مقررات این کنوانسیون، هر موافقنامه مرتبط میان طرفین اختلاف، آییننامه‌ها و مقررات آژانس، قواعد قابل اعمال حقوق بین‌الملل، حقوق داخلی عضو ذیربط و نیز مقررات قابل اعمال قرارداد سرمایه‌گذاری را، درصورت وجود، اعمال خواهد نمود.

بدون خدشیدار کردن مقررات این کنوانسیون، و نیز چنانچه آژانس و عضو مربوطه توافق نمایند، دیوان میتواند اختلاف را بر اساس اصل انصاف* فیصله دهد. دادگاه نمیتواند به خاطر سکوت یا ابهام در قانون از صدور حکم امتناع کند (اعلام *non liquet* یا خلا قانونی نماید). ح) دیوان رسیدگی عادلانه ای نسبت به تمام اطراف اعمال خواهد کرد. تمام تصمیمات دیوان با رأی اکثریت اتخاذ خواهند شد و تصمیمات مذبور باید دلایلی که بر آنها مبتنی است را تشریح کنند. رأی دیوان کتبی خواهد بود، و حداقل توسط دو تن از داوران امضا خواهد شد و کپی از آن به هریک از طرفین ارائه خواهد گردید. رأی قطعی بوده و برای طرفین الزام آور خواهد بود و قابل پژوهشخواهی، ابطال یا تجدیدنظر نخواهد بود.

ط) چنانچه اختلافی میان طرفین راجع به مفهوم یا دامنة رأی پدید آید، هر طرف میتواند ظرف شصت روز پس از زمانی که

*. *ex aequo et bono.*

رأي صادر شده است، طی درخواستی کتبی به رئیس دیوانی که رأی را صادر نموده تقاضای تفسیر آن را بنماید. درصورت امکان، رئیس درخواست را به دیوان صادرکننده رأی ارائه خواهد کرد و آن دیوان را ظرف شصت روز پس از تاریخ دریافت درخواست تشکیل خواهد داد. اگر این امر ممکن نباشد، دیوان جدیدی مطابق با مقررات بخش‌های (الف) تا (د) فوق تشکیل خواهد گردید. این دیوان میتواند اجرایی رأی را تا زمان اتخاذ تصمیم راجع به تفسیر مورد درخواست به حالت تعليق درآورد.

ي) هر عضو، رأي صادره به موجب این ماده را الزام آور و لازم الاجرا در قلمرو خود خواهد شناخت، گویی که حکم قطعی یکی از دادگاه‌های آن عضو می‌باشد. اجرایی رأی براساس قوانین مربوط به اجرایی احکام لازم الاجرا در کشوری که اجرایی رأی در قلمرو آن درخواست شده است، صورت خواهد گرفت و از قوانین لازم الاجرا مربوط به مصونیت از اجرا مستثنی نخواهد بود.

ک) حقوق و دستمزدهای قابل پرداخت به داوران براساس نرخهای قابل اعمال در داوری ICSID تعیین خواهد شد، مگر طرفین به نحو دیگری توافق نمایند. هر طرف هزینه‌های داوری مربوط به خود را پرداخت خواهد کرد. هزینه‌های دیوان به تساوی توسط طرفین پرداخت خواهد شد، مگر دیوان به نحو دیگری مقرر نماید. درخصوص هر سؤالی راجع به تقسیم هزینه‌های دیوان یا آیین پرداخت چنین هزینه‌هایی، دیوان تصمیم‌گیری خواهد کرد.

مادة پنج. ابلاغهای رسیدگی

اعلان هر اعلامیه یا اخطاریه‌ای درخصوص هر رسیدگی وفق این ضمیمه به صورت کتبی خواهد بود و توسط آژانس به مقام منصوب توسط عضو ذیربط به موجب ماده ۳۸ این کنوانسیون، و توسط آن عضو در دفتر اصلی آژانس صورت خواهد گرفت.

جدول الف

عضویت و حق عضویتها

(آنگونه که در کتابچه کنوانسیون اصلی چاپ شده است)

دسته اول

کشور	تعداد سهام	حق عضویت (میلیون SDR)
استرالیا	۱,۷۱۳	۱۷,۱۳
اتریش	۷۷۵	۷,۷۵
بلژیک	۲,۰۳۰	۲۰,۳۰
کانادا	۲,۹۶۵	۲۹,۶۵
دانمارک	۷۱۸	۷,۱۸
فنلاند	۶۰۰	۶,۰۰
فرانسه	۴,۸۶۰	۴۸,۶۰
آلمان، جمهوری فدرال	۵,۰۷۱	۵۰,۷۱
ایسلند	۹۰	۰,۹۰
ایرلند	۳۶۹	۳,۶۹
ایتالیا	۲,۸۲۰	۲۸,۲۰
ژاپن	۵,۰۹۵	۵۰,۹۵
لوکزامبورگ	۱۱۶	۱,۱۶
هلند	۲,۱۶۹	۲۱,۶۹
زلاندنو	۵۱۳	۵,۱۳
نروژ	۶۹۹	۶,۹۹
آفریقای جنوبی	۹۴۳	۹,۴۳
سوئد	۱,۰۴۹	۱۰,۴۹
سویس	۱,۵۰۰	۱۰,۰۰
انگلستان	۴,۸۶۰	۴۸,۶۰
ایالات متحدة امریکا	۲۰۰,۵۱۹	۲۰۰,۱۹
مجموع	۵۹,۴۷۳	۵۹۴,۷۳

٤٧٢ مجله حقوقی / شماره بیست و ششم و
بیست و هفتم

*** دسته دوم**

کشور	تعداد سهام	حق عضویت (میلیون SDR)
افغانستان	۱۱۸	۱,۱۸
الجزایر	۶۴۹	۶,۴۹
آنتیگوا و باربادو	۵۰	۰,۵۰
آرژانتین	۱,۲۵۴	۱۲,۵۴
باهاما	۱۰۰	۱,۰۰
بحرين	۷۷	۰,۷۷
بنگلادش	۳۴۰	۳,۴۰
باربادوس	۶۸	۰,۶۸
بلیز	۵۰	۰,۵۰
بنین	۶۱	۰,۶۱
بوتان	۵۰	۰,۵۰
بولیوی	۱۲۵	۱,۲۵
بوتسوانا	۵۰	۰,۵۰
برزیل	۱,۴۷۹	۱۴,۷۹
بورکینافاسو	۶۱	۰,۶۱
برمه	۱۷۸	۱,۷۸
بوروندی	۷۴	۰,۷۴
کامرون	۱۰۷	۱,۰۷
کیپ ورد	۵۰	۰,۵۰
جمهوری آفریقای مرکزی	۶۰	۰,۶۰

* . کشورهایی که ذیل دسته دو ذکر شده‌اند، از نظر این کنوانسیون، کشورهای عضو درحال توسعه هستند.

٠ , ٦٠	٦٠	جاد
٤ , ٨٥	٤٨٥	شيلي
٣١ , ٣٨	٣ , ١٣٨	چين
٤ , ٣٧	٤٣٧	کلمبيا
٠ , ٥٠	٥٠	کومور
٠ , ٦٥	٦٥	كنگو، جمهوري خلق
١ , ١٧	١١٧	کستاريكا
١ , ٠٤	١٠٤	قبرس
٠ , ٥٠	٥٠	جيبوتي
٠ , ٥٠	٥٠	دومينيكا
١ , ٤٧	١٤٧	جمهوري دومينيكان
١ , ٨٢	١٨٢	اكوادور
٤ , ٥٩	٤٥٩	مصر، جمهوري عربي
١ , ٢٢	١٢٢	الصالوادور
٠ , ٥٠	٥٠	گينه استوائي
٠ , ٧٠	٧٠	اتيوبسي
٠ , ٧١	٧١	فيجي
٠ , ٩٦	٩٦	گابون
٠ , ٥٠	٥٠	گامبيا
٢ , ٤٥	٢٤٥	غنا
٢ , ٨٠	٢٨٠	يونان
٠ , ٥٠	٥٠	گرانادا
١ , ٤٠	١٤٠	گواتاما لا
٠ , ٩١	٩١	گينه

٤٧٤ مجله حقوقی / شمارة بيست و ششم و
بيست و هفت

٠ , ٥٠	٥٠	گینه - بیسانو
٠ , ٨٤	٨٤	گویان
٠ , ٧٥	٧٥	هائیتی
١ , ٠١	١٠١	هندوراس
٥ , ٦٤	٥٦٤	مجارستان
٣٠ , ٤٨	٣٠٤٨	ہند
١٠ , ٤٩	١٠٤٩	اندونزی
١٦ , ٥٩	١٦٥٩	ایران ، جمهوری اسلامی
٣ , ٥٠	٣٥٠	عراق
٤ , ٧٤	٤٧٤	اسرائیل
١ , ٧٦	١٧٦	ساحل عاج
١ , ٨١	١٨١	جامائیکا
٠ , ٩٧	٩٧	اردن
٠ , ٩٣	٩٣	کامپوچیا ، دموکراتیک
١ , ٧٢	١٧٢	کنیا
٤ , ٤٩	٤٤٩	کره ، جمهوری
٩ , ٣٠	٩٣٠	کویت
٠ , ٦٠	٦٠	لاؤوس ، جمهوری دموکراتیک خلق
١ , ٤٢	١٤٢	لبنان
٠ , ٥٠	٥٠	لسوتو
٠ , ٨٤	٨٤	لیبریا
٥ , ٤٩	٥٤٩	لیبی ، جماہیر عربی
١ , ٠٠	١٠٠	ماداگاسکار
٠ , ٧٧	٧٧	مالاوی

٥ , ٧٩	٥٧٩	مالزي
٠ , ٥٠	٥٠	مالديو
٠ , ٨١	٨١	مالي
٠ , ٧٥	٧٥	مالت
٠ , ٦٣	٦٣	موريتاني
٠ , ٨٧	٨٧	موريس
١١ , ٩٢	١ , ١٩٢	مكزيك
٣ , ٤٨	٣٤٨	مراکش
٠ , ٩٧	٩٧	موزامبيك
٠ , ٦٩	٦٩	نپال
١ , ٠٢	١٠٢	نيكاراگوئه
٠ , ٦٢	٦٢	نيجر
٨ , ٤٤	٨٤٤	نيجريه
٠ , ٩٤	٩٤	عمان
٦ , ٦٠	٦٦٠	پاکستان
١ , ٣١	١٣١	پاناما
٠ , ٩٦	٩٦	پاپوا گينه نو
٠ , ٨٠	٨٠	پاراگوئه
٣ , ٧٣	٣٧٣	پرو
٤ , ٨٤	٤٨٤	فيليپين
٣ , ٨٢	٣٨٢	پرتغال
١ , ٣٧	١٣٧	قطر
٥ , ٥٥	٥٥٥	روماني
٠ , ٧٥	٧٥	روآندا

٥٠	٥٠	سنت كريستوفر و نويس
٥٠	٥٠	سنت لوسيا
٥٠	٥٠	سنت وينسنت
٥٠	٥٠	ساوتومه و پرنسیپ
٣١,٣٧	٣,١٣٧	عربستان سعودي
١,٤٥	١٤٥	سنگال
٥٠	٥٠	سيشل
٧٥	٧٥	سيرالئون
١٥٤	١٥٤	سنگاپور
٥٠	٥٠	جزاير سليمان
٧٨	٧٨	صومالي
١,٢٨٥	١,٢٨٥	اسيانيا
٢٧١	٢٧١	سريلانكا
٢٠٦	٢٠٦	سودان
٨٢	٨٢	سورينام
١٦٨	١٦٨	سوريه ، جمهوري عربي
٥٨	٥٨	سوازيلند
١٤١	١٤١	تanzانيا
٤٢١	٤٢١	تايلند
٧٧	٧٧	توگو
٢٠٣	٢٠٣	تریني داد و توباغو
١٥٦	١٥٦	تونس
٤٦٢	٤٦٢	تركيه
٣٧٢	٣٧٢	امارات متحدة عربي

۱,۳۲	۱۳۲	اوگاندا
۲,۰۲	۲۰۲	اوروگوئه
۰,۵۰	۵۰	وانواتو
۱۴,۲۷	۱,۴۲۷	ونزوئلا
۲,۲۰	۲۲۰	ویتنام
۰,۵۰	۵۰	ساموای غربی
۰,۶۷	۶۷	یمن، جمهوری عربی
۱,۱۵	۱۱۵	یمن، جمهوری دموکراتیک مردمی
۶,۳۵	۶۳۵	یوگسلاوی
۳,۳۸	۳۲۸	زئیر
۳,۱۸	۳۱۸	زامبیا
۲,۳۶	۲۳۶	زیمبابوه
۴۰۵,۲۷	۴۰,۵۲۷	مجموع
۱,۰۰۰,۰۰۰	۱۰۰,۰۰۰	مجموع دسته های یک و دو

جدول ب

انتخاب مدیران

۱. نامزدهای سمت مدیر توسط نمایندگان معرفی خواهند شد، با این قید که هر نماینده ای میتواند فقط یک نفر را معرفی کند.
۲. انتخاب مدیران با رأی رؤسا صورت خواهد گرفت.

۴۷۸ مجله حقوقی / شماره بیست و ششم و
بیست و هفتم

۳. در دادن رأی به مدیران، هر نماینده ای تمام آرایی را که عضوی که وی نماینده آن است میتواند وفق بخش (الف) ماده ۴ بدهد، به یک نامزد خواهد داد.

۴. یک چهارم تعداد مدیران جدایگانه انتخاب میشوند، یکی توسط هر یک از نماینده‌گان اعضا ای که بیشترین تعداد سهام را دارند. اگر تعداد کل مدیران قابل تقسیم بر چهار نباشد، تعداد مدیرانی که بدین نحو انتخاب میشوند یک چهارم اولین عدد پایین‌تری است که بر چهار قابل تقسیم باشد.

۵. سایر مدیران توسط سایر نماینده‌گان طبق مقررات بندهای ۶ و ۱۱ این جدول انتخاب خواهند شد.

۶. اگر تعداد نامزدهای معروفی شده برابر با تعداد باقی مدیرانی باشد که باید انتخاب گردند، تمام نامزدها در اولین انتخابات برگزیده خواهند شد؛ مگر این‌که نامزد یا نامزدهایی کمتر از درصد

حداقل کل آرای تعیین شده توسط شورا برای چنین انتخاباتی رأی آورده باشد و نامزدی بیش از درصد حداقل کل آرای تعیین شده توسط شورا را کسب کرده باشد.

۷. اگر تعداد نامزدهای معروفی شده بیشتر از تعداد باقی مدیرانی باشد که باید انتخاب گردند، نامزدهایی که بیشترین آرا را می‌آورند انتخاب خواهند شد به استثنای نامزدهایی که کمتر از درصد حداقل تعداد کل آرای تعیین شده توسط شورا را اخذ کرده باشند.

۸. اگر تمام باقی مدیران در رأیگیری اول انتخاب نشوند، رأیگیری دومی برگزار خواهد شد. نامزد یا نامزدهایی که در رأیگیری اول انتخاب نشده‌اند، مجدداً برای انتخاب صالح خواهند بود.

۹. در رأیگیری دوم، رأیگیری محدود خواهد بود به (۱) آن نمایندگانی که در رأیگیری اول به نامزدی رأی داده‌اند که انتخاب نشده است و (۲)

آن نمایندگانی که در رأیگیری اول به نامزد منتخبی رأی داده‌اند که پیش از احتساب آرای آنها، درصد حداقل کل آرای تعیین شده توسط شورا را کسب کرده است.

۱۰. در تعیین اینکه چه زمانی نامزدی بیش از درصد حداقل آرا را کسب نموده است، آرای نماینده‌ای که بیشترین تعداد آرا را به چنین نامزدی داده است اول منظور خواهد شد، آنگاه آرای نماینده‌ای که دومنی تعداد آرا را داده است و الى آخر، تا چنین درصدی حاصل گردد.

۱۱. اگر تمام باقی مدیران پس از دومنی انتخابات برگزیده نشده باشند، رأیگیری‌های بیشتری بر مبنای همان اصول برگزار خواهند شد تا تمام باقی مدیران انتخاب شوند، مشروط بر اینکه هنگامیکه فقط انتخاب شدن یک مدیر باقی است، این مدیر میتواند با رأی اکثریت ساده آرای باقیمانده انتخاب گردد و چنین

تلقی خواهد شد که توسط تمام آن
آرای انتخاب شده است.

کشورهای عضو سازمان تضمین سرمایه‌گذاری

چند جانبه (۱۵۶)

تا خرداد ۱۳۸۱

کشورهای صنعتی (۲۲)

استرالیا، اتریش، بلژیک، کانادا،
دانمارک، فنلاند، فرانسه، آلمان، یونان،
ایسلند، ایرلند، ایتالیا، ژاپن،
لوکزامبورگ، هلند، نروژ، پرتغال،
اسپانیا، سوئد، سویس، انگلستان،
امریکا.

کشورهای در حال توسعه (۱۳۴)

آفریقا: آنگولا، بنین، بوتسوانا،
بورکینافاسو، بوروندی، کامرون، کیپورد،
جمهوری آفریقای مرکزی، کنگو (جمهوری
دموکراتیک)، کنگو (جمهوری)، ساحل عاج،
گینه استوایی، اتیوپی، اریتره، گامبیا،
غنا، گینه، کنیا، لسوتو، ماداگاسکار،
مالاوی، مالی، موریتانی، موریس،
موزامبیک، نامیبیا، نیجریه، سنگال،
سیرالئون، سیشل، آفریقای جنوبی، سودان،

سوaziيلند، تانزانيا، توگو، اوگاندا،
زامبيا، زيمبابوه.

آسيا/ اقيانوسيه: بنغلادش، كامبوج،
چين، فيجي، هند، اندونزي، كره، لائوس
(جمهوري دموكريتيك خلق)، مالزي،
مايكرونزيا، مغولستان، نپال، پاكستان،
پالو، پاپوا گينه نو، فيليپين، ساموا،
سنگاپور، سريلانكا، تاييلند، وانواتو،
ويتنام.

خاور ميانه/ شمال آفريقا: الجزائر،
بحرين، مصر، اسرائيل، اردن، كويت،
لبنان، ليبي، مراكش، عمان، قطر،
عربستان سعودي، تونس، امارات متحدة
عربي، يمن، جمهوري عربي سوريه.

اروپا/ آسياي مرکзи: آلباني،
ارمنستان، آذربايجان، بلاروس،
بلغارستان، جمهوري بوسني - هرزگوين،
كرواسى، قبرس، جمهوري چك، استونى،
گرجستان، مجارستان، قزاقستان، جمهوري
قرقىزستان، لاتوفيا، ليتواني، مقدونيه،

مالت، مولدووا، لهستان، رومانی،
فراسیون روسیه، جمهوری اسلوواکی،
اسلوفونی، ترکیه، ترکمنستان، اوکراین،
ازبکستان، جمهوری فدرال یوگسلاوی.

امریکای لاتین/ کارائیب: آرژانتین،
باهاما، باربادوس، بلیز، بولیوی،
برزیل، شیلی، کلمبیا، کاستاریکا،
دومینیکا، جمهوری دومینیکن، اکوادور،
السالوادور، گرانادا، گواتمالا، گویان،
هائیتی، هندوراس، جامائیکا،
نیکاراگوئه، پاراگوئه، پاناما، پرو،
سنت کیتس و نویس، سنت لوسیا، سنت
وینسنت، ترینیداد و توباگو، اروگوئه،
ونزوئلا.

کشورهایی که در حال کسب شرایط عضویت
هستند (۱۳)

آفریقا: چاد، گابن، گینه - بیسائو،
لیبریا، نیجر، روآندا.
آسیا/ اقیانوسیه: جزایر سلیمان،
افغانستان.
خاورمیانه/ شمال آفریقا: ایران.

اروپا / آسیا میانه : تاجیکستان .
امریکای لاتین / کارائیب : آنتیگوا و
باربودا ، سورینام .

بخش اسناد ۴۸۷۶

٤٤٨٨ مجله حقوقی / شماره بیست و ششم و
بیست و هفتم

بخش اسناد ۴۸۹

٤٩٠ مجله حقوقی / شماره بیست و ششم و
بیست و هفتم

بخش اسناد ۴۹۱۶

٤٩٢ مجله حقوقی / شماره بیست و ششم و
بیست و هفتم

بخش اسناد ۴۹۳۶

٤٩٤ مجله حقوقی / شماره بیست و ششم و
بیست و هفتم

بخش اسناد ۴۹۵

٤٩٦ مجله حقوقی / شماره بیست و ششم و
بیست و هفتم

بخش اسناد ۴۹۷۶

٤٩٨ مجله حقوقی / شماره بیست و ششم و
بیست و هفتم

٤٩٩ دسـنـاـدـ بـخـشـ

٥٠٠ مجله حقوقی / شماره بیست و ششم و
بیست و هفتم

بخش اسناد ۵۰۱۶

٥٠٢ مجله حقوقی / شماره بیست و ششم و
بیست و هفتم

بخش اسناد ۵۰۳۶

٥٠٤ مجله حقوقی / شماره بیست و ششم و
بیست و هفتم

بخش اسناد ۵۰۵

٥٠٦ مجله حقوقی / شماره بیست و ششم و
بیست و هفتم

بخش اسناد ۵۰۷۶

٥٠٨ مجله حقوقی / شماره بیست و ششم و
بیست و هفتم

بخش اسناد ۵۰۹

٥١٠ مجله حقوقی / شماره بیست و ششم و
بیست و هفتم

بخش اسناد ۵۱۱۶

٥١٢ مجله حقوقی / شماره بیست و ششم و
بیست و هفتم

بخش اسناد ۵۱۳۶

٥١٤ مجله حقوقی / شماره بیست و ششم و
بیست و هفتم

بخش اسناد ۵۱۵

٥١٦ مجله حقوقی / شماره بیست و ششم و
بیست و هفتم

بخش اسناد ۵۱۷۴

٥١٨ مجله حقوقی / شماره بیست و ششم و
بیست و هفتم

بخش اسناد ۵۱۹

٥٢٠ مجله حقوقی / شماره بیست و ششم و
بیست و هفتم

بخش اسناد ۵۲۱۴

٥٢٢ مجله حقوقی / شماره بیست و ششم و
بیست و هفتم

بخش اسناد ۵۲۳۶

٥٢٤ مجله حقوقی / شماره بیست و ششم و
بیست و هفتم

بخش اسناد ۵۲۵۴

٥٢٦ مجله حقوقی / شماره بیست و ششم و
بیست و هفتم

بخش اسناد ۵۲۷۴

٥٢٨ مجله حقوقی / شماره بیست و ششم و
بیست و هفتم

بخش اسناد ۵۲۹

٥٣٠ مجله حقوقی / شماره بیست و ششم و
بیست و هفتم

بخش اسناد ۵۳۱۴

٦٥٣٢ مجله حقوقی / شماره بیست و ششم و
بیست و هفتم

بخش اسناد ۵۳۴

٥٣٤ مجله حقوقی / شماره بیست و ششم و
بیست و هفتم